

UFO

tidsskrift for Ufo-Norge

SERIØST OG VITENSKAPELIG ARBEIDSGRUNNLAG • REGISTRERING • INFORMASJON • FORSKNING

Utgitt av UFO-NORGE
En landsomfattende forening

De i "UFO" offentliggjorte artikler fremstår som bidrag til kjennskap og forståelse av UFO-fenomenene og forskningen av disse, uten at foreningen UFO-NORGE eller bladets redaksjon er ansvarlige for, eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger.

ABONNEMENT

Tidsskriftet UFO utkommer med 5 nummer i året. Abonnement gir medlemskap i foreningen, og koster for 1982 kr. 80.- Beløpet betales enklest over postgiro.

Abonnementsadresse: UFO-NORGE,
Postbox 1155,
5001 Bergen.

Postgirokonto nr.: 3 07 08 10

REDAKSJON ●

Ansvarlig redaktør: Finn Kalvik
Adresse som over. Tlf. 05-280126

Redaksjonssekretærer:

Egon Nielsen,
Postbox 1155, 5001 Bergen
Tlf.: 05-16 09 78

Leif Havik,
Postbox 485, 7001 Trondheim.
Tlf.: 075-82 355

Knut Aasheim,
Postbox 142, 2073 Bøn.
Tlf.: 02-76 15 65

DAGLIG LEDELSE

Denne utgjøres av en komite på 6 medlemmer:

Kåre Elvik
Elbjørg Fjeldberg
Hans Chr. Moe
Per Ottesen
Odd-Gunnar Røed
Knut Aasheim

KONTAKTADRESSE ☐

UFO-NORGE,
Postbox 14, 3133 Duken.
Tlf.: 033-83 6 06

RAPPORTSENTRAL

UFO-NORGE,
Postbox 38, 2045 Leirsund.
Tlf.: 02-72 55 07

AVDELINGENE

UFO-NORGE Øst Avd.leder:

Elbjørg Fjeldberg,
Postbox 38, 2045 Leirsund.
Tlf.: 02-72 55 07

UFO-NORGE Sør Avd.leder:

Arne Pross Thomassen,
Postbox 902, Birkelund,
4801 Arendal. Tlf.: 041-15 2 86

UFO-NORGE Vest Avd.leder:

Finn W. Kalvik,
Postbox 1155, 5001 Bergen.
Tlf.: 05-28 01 26

UFO-NORGE Midt. Avd.leder:

Leif Havik,
Postbox 485, 7001 Trondheim.
Tlf.: 075-82 3 55

UFO-NORGE Nord Avd.leder:

Leif-Normann Solhaug,
Postbox 19, 8387 Fredvang.
Tlf.: 088-94 168

Trykk: Svein Anthun, UFO-NORGE V.

OMSLAGSBILDET: UFO fotografert av en 14 år gammel gutt i Tulsa, Oklahoma, USA. Bildets ekthet er bekreftet av avisen Oklahoma City Journal.

Siden sist

Om hendelsene i Hessdalen var forårsaket av ikke-jordiske luftfartøyer, kan vi i skrivende stund ikke si noe om. Forsvarets konklusjon foreligger ikke som rapportmateriale, og blir vel neppe lagt ut til "offentlig beskuelse". Vår avd. leder for Midt-Norge lover dog å komme med en redegjørelse om Forsvarets delaktighet i undersøkelsene i neste nummer av "UFO", og muligens har våre folk der oppe noen overraskelser til oss. Så langt kan vi vel anta at rundt om halvparten av observasjonene må betegnes som uidentifiserte flygende objekter, og da gjenstår den alltid vanskelige konklusjon: Hva var de mystiske lysende gjenstander, og hva gjorde de nettopp i Hessdalen?

Det samme spørsmål kan vi stille vedrørende observasjonene over Arendals-distriktet i november i fjor. Begge steder var flygende ukjente fartøyer nede på bakkenivå, uten direkte å lande.

Vi er under observasjon av noe, eller noen, som ikke er interessert i å gi seg tilkjenne, og denne trenden er blitt mer og mer utviklet det siste ti-år. Min personlige oppfatning av dette problemet, er at vi ikke får vite hva, eller hvem som står bak UFO-ene før disse finner det for godt til å ta offisiell kontakt med oss.

Offisielt eksisterer det ikke luftfartøyer som kan mistenkes å ha utenomjordisk utspring, skjønt hundrevis av observasjoner verden over prøver å over-

bevise mennesker av alle kategorier at så er tilfelle.

Mønsteret i UFO-observasjonene indikerer at en eller annen form for offisiell kontakt er i tiden. Om den er av utenomjordisk karakter, eller den kan ha tilknytning til noen av de andre teoriene som er "ute å går", vil fremtiden fortelle oss.

Observasjonskurven har vist en nedgående tendens i mai måned. Et pusterom for UFO-forskere til neste "bølge" kan man si, og derved kan vi gi plass for mer utenlandsk stoff i de kommende numre. Både Norden og utlandet forøvrig har sine "UFO-bølger" og nærkontakter i vel så stor grad som her på berget, og mange "sterke" hendelser venter på spalteplass.
God Sommer!

red.

Innhold:

Flygende tallerkener-35 år. s:	3
Fanget av UFO.....	" 4
Presseklipp - januar,.....	" 9
Hvordan gjøre ting usynlige	" 10
Tre klassiske UFO-saker....	" 11
Månens søstre.....	" 14
Erindringer om døden.....	" 17
Jetfly endrer klimaet.....	" 18
Solens Kræfter, (bokanm)...	" 20
Hessdalen (2).....	" 22
Karella, Sovjet.....	" 27
UFO - Den psykiske forb. ..	" 28
Nordisk Landsmøte, Tr.heim.	" 35
Presseklipp, februar.....	" 35
Namsenfjorden, 1982,.....	" 36
Nytt om ESA,.....	" 38
UFO-NORGE NYTT - tilbud,...	" 40

Deadline for stoff til UFO nr.3, er 27. juli!

Redaksjonen avsluttet 30. mai.

24 JUNI S2

35-års jubileum for den moderne UFO-historie!

DEN 24 JUNI 1947. VAR NEMLIG FOR-
ETNINGSMANNEN OG PRIVATFLYGEREN
KENNETH ARNOLD PÅ EN FLYTUR NÆR
FJELLTOPPEN MT. RAINIER I CASCADE-
FJELLKJEDEN I STATEN WASHINGTON I
USA, OG OBSERVERTE 9 LYSENDE OBJEKT-
ER SOM FLØY I FORMASJON. HAN BLE
MEGET FORBAUSET OVER DERES HASTIG-
HET OG MANØVRER OG RAPPORTERTE VED
TILBAKEKOMSTEN AT DE SÅ UT SOM "FLY-
ING SAUCERS". NYHETEN OG BETEGNEL-
SEN KOM TIL Å BLI SPREDT I HELE DEN
VESTLIGE VERDEN, - OG SÅ VAR DET
HELE IGANG.

EN UFO-OBSERVASJONSDAG!

VI UFO-NORGE, SYNES AT DET VILLE VÆRE NATURLIG Å FEIRE
ELLER MARKERE DETTE JUBILEUM MED EN UFO-OBSERVASJONSDAG
OVER HELE LANDET!

SÅ I 24 TIMER DEN 24-ENDE JUNI, HOLD ØYNENE ÅPNE - VÆR
PÅ UTKIKK! TA GJERNE MED VENNER OG INTERESSERTE OG DRA
UT TIL ET GUNSTIG, ÅPENT OMRÅDE. TA OGSÅ MED KIKKERT, FO-
TOGRAFIAPPARAT ELLER FILMKAMERA. HUSK Å NOTERE, SÅ NØYAK-
TIG SOM MULIG DE VIKTIGE DATA I FORBINDELSE MED EN OBSER-
VASJON, - SOM KURS, HØYDE, HASTIGHET, FARGE, STØRRELSE,
TID OSV. RAPPORTER TIL AVDELINGSLEDER ELLER TIL RAPPORT-
SENTRALEN. - SE ADRESENE PÅ SIDE 1 I BLADET.

LA OSS SÅ KRYSSSE FINGRENE OG HÅPE PÅ PENT, VARMT VÆR!

KJEMPE-UFO OVER MOSKVA

Den kjente amerikanske uke-
avisen National Enquirer for 8
Desember '81 om en gigantisk UFO
som den 15 Mai 1981 som beveget
seg over Moskva.

Objektets størrelse ble an-
slått til 600m i diameter og var
klokkeformet. Tusener av menne-
sker så UFO'en, som svevet over
Kreml og en testflybase nær Mos-

kva. Flybasen er topp-hemmelig,
og man sendt opp kampfly for å
jage den fremmede gjemstanden.
UFO'en trakk seg tilbake til den
motsatte side av Moskva, hvor
det sendte ut 3 små fartøyer,
som i et par timer kunne obser-
veres forskjellige steder. Ett
over en jernbanestasjon, et an-
net over Kreml og det 3dje over
Moskva Teknologiske Institutt!

UFO-KONTAKT nr.2-'82/k.AA.

I 1977 FORSVANT DEN ENGELSKE HEKK-TRÅLEREN: "GOOL" UTENFOR NORSKEKYSTEN - SAMME ÅR DEN VAR LEVERT SOM NY. HISTORIEN VI BRINGER HER, OMHANDLER OGSÅ EN ENGELSK HEKKTRÅLER, MEN HENDELSEN FANT STED ENGANG I BEGYNNELSEN AV 60-ÅRENE.

UTFRA DE UNDERSØKELSER SOM ER GJORT I SAKEN, HAR IKKE VI HATT ANLEDNING TIL Å "GRAVE FREM" FLERE DATA. VI VIDEREBRINGER HER HISTORIEN UTFRA DEN PÅSTAND AT DEN ER AUTENTISK. HVORVIDT DETTE KAN GODTAS, OVERLATER VI TIL LESERNE Å BEDØMME.....

Avdeling for merkelige UFO -hendelser.

FANGET AV UFO

Artikkelen har vært trykket i en fri mannskapsavis i det amerikanske flyvåpen i 1980, og var bekreftet som sann. Den er skrevet av Kenneth Brean oversatt av kaptein Ole Olsen, Trondheim, nå bosatt i Thakoma, Air Forest Bc, Seattle, USA.

Ifølge opplysninger, er det fra Norsk Forsvars Pressetjeneste, bekreftet at den person som artikkelen omtaler var funnet i nordlige grensetrakter mellom Norge og Sverige. Ut fra dette var andre opplysninger ikke frigitt.

Bearbeidelse for "UFO": Bendik Alnes.

"Jeg var styrmann ombord, og vi lå og fisket ut for nordvestspissen av Norge. Skipet var en engelsk stortråler

ny, og en virkelig god skute som jeg var glad for å fått jobb på. Kursen stod N-N/Ø og klokken viste 04,35 GMT.

Trålen sopte langs bunnen etter fisk, havet gikk i lange slakke dønninger, himmelen uten en sky og oversådd av klare lysblinkende stjerner som virket så sterke og meget nære her oppe i den kjølige polarnatten.

Det er meget sjelden polhavet er så rolig her oppe på denne tiden straks før jul, men det var som om det ventet på noe, det lå noe trykkende og spent over det hele.

En sterk storm var varslet, men den lot vente på seg, heldigvis. Jeg var ikke redd, for denne skuta tålte en støyt, og det var ikke første gang jeg opplevde havets skummende vrede, men her oppe i ishavet likte jeg ikke det frådende iskalde rokk som pisket og slo mot deg i utemmet villskap uten stans, det var som om døden stod på lur og ville slå ned på deg og knuse deg som et lite eggskall under en stor slegge, om du viste deg svak.

Jeg så mot øst, og tenkte på at der et sted ligger et land med navnet Norge, med en befolkning som til stadighet måtte kjempe mot havets villskap og det kalde klima hele livet igjennom for å overleve.

Blikket mitt fanget forreste mast og jeg så det glitre i isbelegg, det var ikke tykt, men jeg måtte passe på denne fortærende nedisingen, for hvis det blåste opp og sjørøkket fikk legge seg uhindret til et tykt ispanser over skuten, ville den kandre og sende oss alle ned i dypet uten spor. Sist vi var i havn, fikk vi lagt opp steamrør under bakken, tråldekk og under båtdekk for å få bukt med nedisingen, og dette var til stor hjelp og sparte oss for mange timer med slitsom ishugging. Tidligere på dagen hadde skipperen og jeg gått inspeksjonsrunde

over livbåtene og flåtene, og dette var ikke noe oppløftende syn, for mekanismen på livbåtdavidene var frosset fast i overkant, og reimer og kapsellokk over flåtene ikke til å rikke, så vi satte to mann til å utbedre dette.

Vi snakket om at vi burde få ombord overbygde livbåter, for var ulykken der, så var det ikke mye hjelp i de åpne livbåtene her oppe i det værharde klimaet.

Jeg kulset ved tanken, selv om det var godt og varmt her på broen, og jeg så meg rundt i det svake lyset fra instrumentene og radaren som kastet et grøntrolsk lys over oss som var på vakt.

Rormannen, en ung matros fra Hull, stod og plystret dempet på en popmelodi og lente seg dovent til rattet. Jeg bøyde meg frem og kikket ned på radarskjermen og så strålen svipe fluorgrønn rundt uten ekko, gløttet bort på den tikkende Loranen og lyttet til motorenes jevne dur, for det var så uvant stille ombord.

To mann på vakt i maskinen, én i byssen, to på trålvakt og så var det vi to på broen, resten av mannskapet hvilte ut før slitet begynte. Jeg stod og stirret blindt på radar skjermen og tenkte på min kone og lille datter på seks år som nettopp hadde vært syk. -Plutselig sluttet plystringen, og jeg hørte rormannen sette i et forbauset gisp og så foran meg på radarskjermen et kraftig ekko. Jeg snur meg hurtig og ser at han stirrer mot baugen litt om styrbord opp i luften, og der ser jeg det han stirrer på.

Oppe fra den stjerneklare himmelen kommer det en stor, lysende gjenstand sakte sigende imot oss. Den har form som en lysende kule, som blir større og større idet den kommer nærmere, mens den stadig skifter i farve fra hvit til rødt, som om den levende pulserte, og så hørte jeg en dyp, syngende lyd som steg i styrke idet den kom svevende mot oss.

Paralysert ser jeg den sveve innover

skipet i en høyde av ca. 3000 fot og stoppe.

I panikk springer jeg hurtig bort og slår på skipsalarmen og hører den uler over hele skipet, hører rop og løpende menn når besetningen hastig og forskrekket tørner ut. Men så til min forundring døde lyset sakte ut, alt er stilnet og blir mørkt, lyden fra alarm og maskiner forstummer.

Skipet stopper opp, ligger der dødt og slingrer sakte i de lange døningene uten kraft og styring, mens mannskapet springer rundt i mørke under meg og roper til hverandre. Jeg grep etter en lommelykt som skulle henge på radioskottet, fant den og slo den på, men den virket ikke, jeg prøvde flere ganger uten resultat og det var merkelig, for jeg hadde kontrollert den noen timer før, og da var den helt i orden.

Jeg slapp lykten ned på dørken og grep ned i lommen etter lighteren, og ifra flammelyset slår jeg på nødlyset og nødradioen. Lyset virket ikke, og radioen er helt død, det er som alt av elektrisk energi ble tappet ut av skipet og alt sluttet å fungere. Også dieselmotorene er døde. Dette var hjelpeløst - forferdelig skremmende, og i panikk løp jeg ut på brovingen og ble der stående som lammet og se opp i luften.

Jeg kjente redselen krype gjennom kroppen, for der over meg, svever en enorm, stor rund lysende gjenstand, en levende metallkule som måtte være styrt av levende tenkende vesener med kunnskap langt over vår viten. Den var enormt stor, sikkert over fem tusen fot i diameter, og det glitrer i lys fra flere tusen punkter rundt hele kulen, mens lysene hele tiden stadig skifter til alle regnbuens farver og nyanser, for det meste liggende mellom gult og rødt.

I glimtene fra de mange tusen lys, så det ut som den hadde flere store finner og tårn rundt på skroget, men det kunne være andre ting som

antennor og lignende som jeg ikke hadde greie på.

Den dype, syngende lyden var alt som hørtes fra denne fantastiske og skremmende gjenstanden, som svevde som en fremmed liten klot over skipet. -Hvor kom den fra, er den farlig? Hva slags vesener var det ombord i den, var det mennesker, eller var de lik mennesker?

Det var de tanker som raste rundt i min hjerne mens jeg rev til meg blikket og vendte meg rundt og så ned på dekket under meg.- De av mannskapet som var kommet opp, står der som støtter i lyset fra kulen, og stirrer skremt og forundret opp i luften. Det hele virket uvirkelig og grotesk, som i en syk drøm.

Jeg kvakk til av en liten dytt i ryggen og snudde meg skremt hurtig rundt, og der stod skipperen halvveis påkledd og stirret opp i luften med åpen munn, mens han utstøtte en jamrende lyd.

Jeg fulgte blikket hans og så opp på den skremmende og fascinerende kulen igjen, den svevde der trolsk og mystisk som om den vurderte oss lik kattens lek med musen.

Da så jeg at det kom et skarpt lys til syne oppe på den ene siden av kulen, det var som om noen åpnet en stor dør og slapp noe ut.

Lyset forsvant brått, og to lysende prikker beveger seg ut fra kulen og kommer rett ned mot oss.

De to lysende prikkene kommer sakte seilende nærmere og nærmere til jeg kan se det gule lyset av to gjenstander som av form lignet sammenlagte suppetallerkener med et skinnende gult lys over det hele, og med en rød pulserende ring på undersiden.- De er nesten nede i mastehøyde på styrbord side, da de plutselig setter opp en svimlende fart og stryker lavt over skipet med en høy pipende lyd, tar kurs ut over havet i en stor bue og kommer så tilbake og raser over skipet en gang til før de stopper brått et stykke frem over babord

baug på skipet. "Tallerkene" var ikke så store, ca. 80 fot på diameter og 25 fot tykk på midten og med en masse ovale felt i ring ca. 20 fot i fra midten på oversiden, og det så ut til å være vinduer med et utstrålende blått lys.

Jeg var ikke sikker, men jeg syntes å se noe som beveget seg bak det blå lyset, og "tallerkene" lå der som to vaktsomme øyne og glinset som om de var av lysende gull.

Jeg stod stille og så skremt på de to gjenstandene som likesom fløt i luften uten å bruke noen synlig energi - de lå der som om de ventet på noe.

Jeg hadde frykten helt oppe i halsen og ville løpe å gjemme meg, men fikk det ikke til, og ble stående som spikret fast.

En kort ulelyd som gikk over til et skingrende hvin fra den store kulen, fikk meg til å se opp på den.

På undersiden, litt på babord av kulen, kom det tilsyne en lysende flekk som brått gikk over til en sterk, lysende stråle ut fra kulen og ned i havet et stykke bak skipet. Strålen kom så feiende inn over skipet og badet alt i et orangerfarvet intenst lys i noen minutter, for så å trekke seg vekk en 100 fot til babord av skipet. Alt var dødsens stille en liten stund til det igjen tentes en ny stråle fra kulen. -Den startet opp med en dyp knurrende uling, slo ned i havet, der den første strålen begynte, - med et stort smell.

Den nye strålen virket rar, et blåhvitt lys som flammert og gnistret av kraft og styrke slo ned i havet som formelig kokte der strålen traff. - Strålen stod rolig en liten stund, men så kom den feiende fremover, og traff skipet med et infernalsk ul. Det var som tusen basuner ult villt, skipet ristet og skalv som om vi gikk over spise-skjær som flenget oss i småbiter.

Jeg holdt på å miste balansen og grep tak i rekken på brovingen for å holde meg fast, men så traff den gnistrende strålen meg med hele sin mektige kraft, og så lå hele skipet innfanget i dette djevelske farlige lyset.

Det var som om millioner glødende nåler boret seg inn i min kropp med en voldsom kraft, og en brennende smerte lammet min hjerne og tvang meg ned i kne og over i den mørke bevisstløsheten.

00 - - 00

Jeg svevde på en rosa sky, omgitt av vakre farver, vakre blomster, og snakket med vakre kvinner. Gled så sakte over i en annen verden ut av drømmedøsen, liggende i en stor sal uten hjørner, og kledd i et lyseblått metallstoff som holdt hele salen behagelig opplyst.

Jeg lå naken fastspent med brede metallarmer på en slags benk i en vinkel på ca. 45 grader ifra døren, og rundt meg i et ringmønster stod mange lignende benker med mennesker liggende på. Kroppen min var som lammet, men jeg kunne høre og bevege øynene og så at noen av dem som lå rundt meg var fra vårt eget mannskap, men der lå en masse helt ukjente mennesker av begge kjønn.

Jeg prøvde flere ganger å snakke, men fikk ikke frem en lyd, og lå der med en klar hjerne som registrerte alt som jeg så rundt meg hele den tiden jeg var bevisst.

Den ene brede metallarmen som lå over mitt bryst var full av små lyssende punkter som til stadighet skiftet farve, mens et større punkt på venstre side lyste gulgrønt, og jeg kunne se det samme punktet lyse med samme farve på de som hadde øynene åpne, men på dem som lå med øynene lukket, lyste det fiolett.

Jeg var uten redsel og andre tanker der jeg lå som en viljeløs lammet kropp uten reflekser.

Rundt i salen tasset det noen små grønne (!) vesener, fire fot høye

med et stort hode som i forkant hadde to små 4-5 tommers høye tynne utvekster med en rund kule på toppen, det så ut som antenner som veievet rundt i alle retninger selv om vesene stod stille. To store fiskeøyne i dypblå glans, stirret på meg til stadighet som om de ventet på et utbrudd fra meg. - De hadde ingen nese eller munn, men en kort liten snabel som de til stadighet utstøtte noen underlige pipelyder gjennom. Kroppene var korte og runde og dekket av en liten metallfarvet drakt. Armene var lange med albue og en skålformet hånd med fire fingrer som så ut til å kunne bøyes i alle retninger. Benene var korte med noen rare runde metallskåler som dekket fotbladene.

De små vesene beveget seg med forbausende hurtighet og så ut til å ha oppsynet, og en fast rutine med oss som lå på benkene. Noen runde, hvite kule ble jevnlig puttet på en liten boks under benkene. Det mest forbausende var de andre vesener som av og til viste seg, og så ut til å ha kommandoen over de små vesener. De var skapt som oss mennesker i utseende, lyse i huden med blå øyne, vakre, med gode vennlige smil, men uten hårvekst og skremmende store, mellom åtte til ti fot høye, og av begge kjønn. De likt som gled mellom benkene og kommuniserte med tonearte lyder.

De stoppet ofte ved min benk og betraktet meg, og det så ut til at de diskuterte meg heftig uten at jeg fikk kontakt med dem.

Tidløst lenge, lå jeg der på benken og kunne følge med i det som foregikk rundt meg, så mennesker bli løst fra benkene og som i transe bli ledet ut gjennom huller i veggene av de "små grønne".

Noen kom tilbake til sin benk etter en tid, men ofte kom det nye mennesker i stedet for de som var fjernet. Ofte, som i et mønster, fikk jeg følelse av varme og gled over i et mørke med syngende toner. -Gled så sakte tilbake til bevissthet med følelse av å ha opplevd noe merke-

lig og ufattelig. - Langt i underbevisstheden har jeg minner om et stort kontrollrom, store saler med speil, dyr og mennesker. Kjempestore hager, enorme kar med flytende boblende vesker, store summende magnetliggende maskiner. Små vakre rom med mennesker, maske med næring. Kjønnskontakt, betraktet havet og jorden. Snakket med eldre og unge mennesker fra min egen klode, rare gjenstander og merkelige skapninger.

Det vrirler av vakre og rare ting, men alt var som i en tåke som delvis lå og stengte for det virkelige.

Kan det være drømmer, eller har jeg opplevd dette, men jeg må da ha fått det i fra noe. Så var det mørket.....

OO - - - OO

To svenske samer lå i sommerleir ikke langt fra den Finsk-Norske grense, en stille junidag.

Om natten var de blitt vekket av en merkelig, pipende lyd og hørte at dyrene var urolige og skremte, men de kunne ikke se noe som var unormalt i den lyse klare sommernatten.

Tidlig om morgenen hadde samene nettopp gjort seg klar til å begynne på dagens arbeid, da de ble oppmerksom på en røyksøyle fra et lite fjellplatå i nærheten.

De drog avgårde for å undersøke hva dette kunne være for noe, kanskje var det slektninger eller noen som hadde forvillet seg inn i ødemarken. Til deres forbauselse satt det to menn rundt et lite bål, kledd i tykke rare skinnklær.

Samene snakket til de to fremmede, men de satt der helt apatiske og stirret blindt inn i ilden uten å svare.

Etter mange forsøk på å komme i kontakt med de to, reiste den

ene samene avgårde og varslet politiet, som fikk dem transportert til et større sykehus.

Etter mange undersøkelser erklarte legene de to som sjokk-skadet, og med utpreget hukommelsestap.

Politiet prøvde forgjeves å få klarhet i hvor de hadde komt fra, og hvem de var, men så en dag reagerte den ene litt da det ble snakket norsk. Manne ble så overført til et norsk sykehus, der legene forsøkte forskjellige metoder for å få mannen til å huske noe, men uten påviselig resultat.

Året gikk - så en dag da pasienten var på vei til terapi, ledsaget av en lege, måtte de forbi en mann som satt og sveiset på en skadet fotrist. Plutselig stoppet pasienten og stirret på lyset fra sveisingen, og til legens forbauselse snakket han engelsk til lyset.

Legen skjønnte at her var det noe de måtte følge opp og begynte å bruke skarpt lys i mange farver som ledd i behandlingen.

Dette gav resultater, og etter noen måneder var hukommelsen til mannen delvis komt tilbake, og ble stadig klarere.

Denne mann - det var meg, og det jeg kunne fortelle, skapte forundring. Jeg ble satt under forhør av høyere engelske og norske militære og sivile, som skrev ned alt jeg kunne fortelle om min kontakt med romskipet.

Min fysiske og psykiske helse var nå helt fin, og det store problem var hva de skulle gjøre med meg. Skulle jeg få reise hjem og fortelle til alle hva jeg hadde opplevd, eller skulle jeg avgi taushetsløfte?

Jeg ble pålagt 5 års bindende taushetsplikt under tilsyn, med rett til fornyelse av taushetsplikten.

Min kone og datter ble hentet i all hemmelighet og pålagt den samme taushetsplikt. Gleden over å se dem igjen var meget stor, for de var sikker på at jeg var omkommet på havet for over tre år siden, da skipet vårt forsvant. Min kone kunne nesten ikke fatte at jeg levde, og gråt i glede ustanselig.

Vi fikk ikke flytte tilbake til vårt hjem, men ble satt på en statspensjon og flyttet til et annet engelsktalende land i nytt hus med bil. Min kone og datter fikk lov til å skrive til familien, men det var forbudt å nevne meg, og all post var under sensur.

OO - - - OO

Et tiår er gått. Min kone og jeg har det bra og har innfunnet oss med vår tilværelse. Vi har mange gode venner her i vårt nye fedreland, og vår datter er gift og har en liten vilter sønn på ett år som sprer glede til oss alle her i huset. Jeg er delvis løst fra min taushetsplikt da denne er foreldet, men jeg har ikke lov til å reise hjem, eller ta kontakt med noen der. - Er det en drøm alt dette jeg har opplevet, eller hva?

Etterord: Kenneth Brean døde på et militært sykehus ved San Francisco den 15. mai 1980. Dødsårsaken var blodkreft forårsaket av stråling. Blandt hans etterlatte papirer lå dette brevet, som er oversatt ordrett og med hans families tilatelse. Ved forsøk på å få bekreftet historien er vi møtt med en mur av taushet og tåkelegging.

Bekreftet rett avskrift, med bevitnelse:

Kaptein Ole Olsen
(sign)
A.F. TH. USA. 21.5. 1981.

PRESSEKLIPP - JANUAR -82.

5. Vi Menn. - Jeg ble forfulgt av UFO'er -

Arlig blir mengder av UFO-observasjoner gjort over det vidstrakte Sovjet, og i fjor var ti-tusener vitner til to uforklarlige observasjoner.

Likevel vakte det stor oppsikt da kosmonauten: Georghi Gretsjo sto frem i TV og fortalte om sine UFO-opplevelser i verdensrommet. Tar dog forbehold på at det kan finnes en naturlig forklaring.

5. Glåmdalen, Kongsvinger.

- Lysende kule på himmelen -

En meteor over Lia i Kongsvinger.

5. Nordlys, Tromsø.

-UFO-bølge over Nord-Norge.

ABC-instruksjon fra NIVFO, om UFO-saken til almenheten.

6. Varden, Skien.

-Uhyggelig dur og lys i Skien-

En av beboerne i Altmann Aallsgt. ble vitne til et sølvaktig, kraftig lys ca. 50 meter over lekeplassen. Lyset ga fra seg en sterk og nifs lyd, minnet om flydur. Fenomenet var over på noen få sekunder.

7. Rogaland Avis, Stavanger.

-Lysende gjenstand over Rogaland-

7. Lindesnes, Mandal.

-UFO sett over Mandal og distriktet i går kveld-

Kuleformet gjenstand ble sett to ganger over byen og distriktet.

Den ene stoppet opp over Hisåsen/Skjebstad før den forsvant vestover. Den andre stoppet opp over Kåfjordneset før den plutselig ble borte.

side I6....

HVORDAN GJØRE TING USYNLIGE ? AV ERLING P. STRAND.

En idé om hvordan et objekt kan gjøres usynlig er fremsatt av David P. Rubincam, NASA Goddard Space Flight Center, Greenbelt Md.

Idéen ble presentert i det amerikanske fagtidsskriftet: Optical Spectra, desember 1981. Man benytter seg av holografi. Holografi kan benyttes til å lage virkelige tredimensjonale bilder. Et godt laget holografisk bilde er nesten umulig å skille fra virkeligheten.

Hvis vi f.eks. ønsker å gjøre en kanin i en hatt usynlig, tar vi først et holografisk bilde av det indre av hatten før kaninen legges oppi. Deretter plasseres den holografiske filmen over kaninen. I stedet for kaninen ses nå det som er på den holografiske filmen: En tom hatt.

Hvis vi nå ønsker å gjøre en sykkel som beveger seg usynlig må hele sykkelens ha en holografisk overflate. Sykkelen må og så være utstyrt med flere kameraer som er rettet mot omgivelsene, og utstyr som overfører denne informasjonen til den holografiske overflaten. (Selv om dette kanskje er mulig i teorien er det tvilsomt om det er praktisk mulig). David P. Rubincam nevner også at en slik teknikk kan være til bruk for militæret. F.eks. kan bombefly gjøres usynlig.

HOLOGRAFI.

Det er vel få av leserne som vet hva holografi er. Det er kanskje også noen som vil forsøke å lage holografiske bilder. Jeg skal derfor gi en kortfattet innføring i hvordan holografiske bilder kan lages.

Når noen ser et objekt, er det bølgen som kommer fra, eller blir reflektert fra objektet de ser. Hvis denne bølgen kan registreres og gjenskapes i sin originale form, vil vi oppfatte det som om objektet virkelig står der.

Vi kan også studere objektet fra forskjellige vinkler. For å kunne registrere en bølge, må både amplitude og fase i bølgen registreres. Et fotoapparat med fotografisk film registrerer kun kvadratet av amplituden, dvs. intensiteten. En holografisk film registrerer fasen ved at man lar bølgen fra objektet interferere med en referansebølge. Det er altså interferensemønsteret som registreres på filmen. Objektet blir "gjenskapt" når filmplaten blir belyst med referansebølgen.

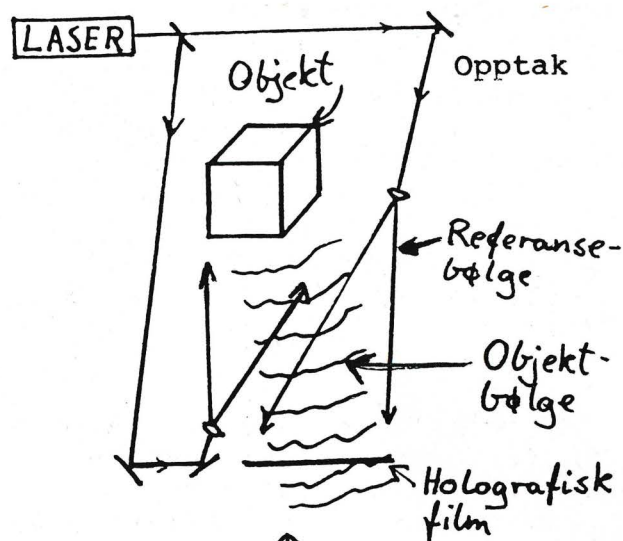
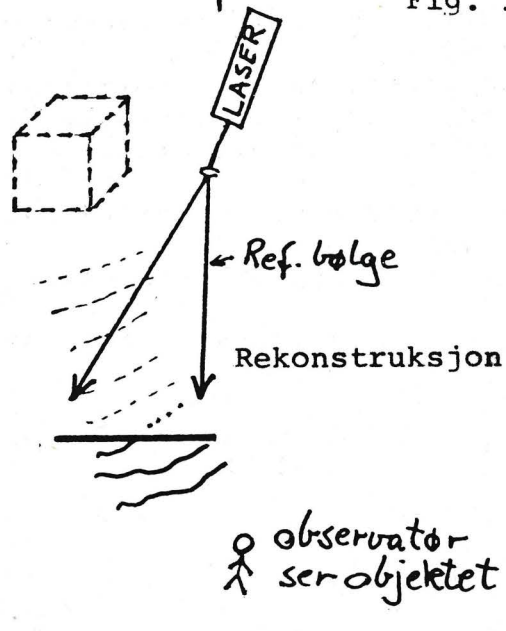

Fig. I

Når vi skal gjøre et hologram-opptak, må vi ha koherens mellom referansebølgen og objektbølgen. Dessuten må ikke objektet bevege seg under eksponeringen. En bevegelse på en tusende del millimeter kan ødelegge bildet. Vi må altså ha en lyskilde som har en koherenslengde som er lenger enn objektet og differansen mellom de to strålene. F.eks. en Laser. Vi må også plassere alt på et vibrasjonsfritt underlag. Lyset fra Laseren deles i to. Den ene blir referansebølgen, og den andre belyser objektet. Den siste av disse bør være sterkest.

For å gjengi detaljene i interferensemønsteret, må vi benytte en film med høy oppløsningsevne. (Slike filmer er meget langsomme). Aktuelle filmer er:

Agfa 8E75 og 10E75 for He-Ne og Rb-laser, Agfa 8R56 og 10E56 for Ar-laser. Filmene kan fremkalles i en høykontrastfremkaller, f.eks. Agfa G3p eller Kodak D-19.

Obs! Legg merke til at vi ikke trenger å fokusere objektbølgen.

I gamle dager kunne man reparere en stol med et stykke ståltråd..... I dag er den et stykke ståltråd.

VIRKELIGHETEN BAK TRE KLASSISKE UFO SAKER.

Sakset fra Probe Report nr. 3/81.
av Ian Ridpath.

Ian Ridpath er journalist og radio/TV-medarbeider med astronomi og romfart som fagområde. Han har skrevet boken: "Messages from the Stars: Communication and Contact with Extraterrestrial Life". (Fontana 1978).

Selv om jeg er en inngrodd UFO-skeptiker, hindrer det meg ikke fra å samle på avisartikler som, hvis de er sanne, kunne kullkaste mine oppfatninger fullstendig. For øyeblikket har jeg to slike utklipp ved siden av meg.

Det ene, fra Sunday Mirror 9. sept. 1979, har som overskrift: "Fremmede vesener på månen - gåten om to UFO-er i krater under Apollos historiske landing". Det andre utklippet som ble offentliggjort i Reveille i juni 1979, bare noen få uker før tidskriftet gikk inn, har overskriften: "Sensasjon i rommet; toppvitenskapsmenn sier: -Dette er århundets oppdagelse - et ødelagt romskip går i bane rundt jorden".

Begge historiene har visse felles trekk. Begge inneholder sitater fra "Sovjetiske toppekspert" dvs. Vladimir Azhazha og Sergei Bozhich. Dessuten ble de først trykt i den amerikanske sensasjonsavisen: National Enquirer, som er berømt for sin støtte til UFO - og andre paranormale historier. Faktisk har svært mange "klassiske" UFO-saker blitt viden kjent på grunn av offentliggjøring i National Enquirer. Kanskje den mest kjente av dem var saken om Travis Walton bortføringen. I denne artikkelen skal jeg se nærmere på noen av de ukjente bakgrunnshistoriene ved disse sakene.

Den om fremmede vesener på månen, er lett å forklare. Saken begynner opprinnelig med Maurice Chatelain, forfatter av: "Våre forfedre kom fra rommet", en bok i stil med Erich von Dänikens.

Azhazha og Bozhich, er to russiske UFO-entusiaster som synes å være svært så fornøyd med å sette sine navn under en hvilken som helst UFO-historie til fordel for sensasjonshungrige vestlige journalister. Ifølge historien ble Apollo II's landing på Månen overvåket av to fremmede romfartøyer, som ble sett og rapportert til jorden av astronautene - men sendingene deres ble sensurert av NASA. Bilder som astronautene tok av UFO'ene, ble også holdt tilbake.

Men de horder av reportere som eller mindre sniklyttet på samtalen mellom bakken og astronautene, merket ingen mistenkelige avbrudd i sendingene. Også mangler i billedseriene fra Apollo, ville vært mistenkelig. Men det er ingen - rett og slett fordi hele historien er fabrikkert. Azhazha og Bozhich leste historien i Chatelains bok, men deres sitater er ofte presentert som uavhengige bekreftelser på Chatelains fantastiske eventyr. Bedragerne har forfalsket visse Apollo-bilder for å vise "UFO's", men undersøkelser av originalene viser at det hele er ren svindel. Det er rett og slett ingenting i disse historiene om fremmede vesener på Månen - ingenting unntatt penger for den som er ute etter å svindle naive sjeler.

Saken om "Fremmed romfartøy i bane rundt jorden", er adskillig mer interessant. Ifølge Azhazha og Bozhich, skulle 10 fragmenter fra et havarert fremmed romfartøy befinne seg i bane rundt jorden i en høyde av 1200 miles. De påstår at fartøy et brøt sammen 18. desember 1955. I tillegg til Azhazha og Bozhich, kommer også to andre berømte navn innen russisk ufologi frem i lyset: Alexander Kazantsev og Alexei Zolotov, begge tilhengere av teorien om at den enorme eksplosjonen over Sibir i 1908 var forårsaket av at et enormt atomdrevet romskip kræsjet på stedet. (Det er overveiende sannsynlig at denne eksplosjonen var forårsaket av deler fra Enckes komet).

Kazantsev gjetter på at romfartøyet som skulle ha brukket i flere deler i sin bane i 1955, "var minst 200 fot langt og 100 fot bredt, og var utstyrt med små kupler som huset teleskoper, tallerkenantennor for kommunikasjon i tillegg til vinduer". For ikke å bli overgått, legger Zolotov til: "Vi anslår vesenes maksimumshøyde til 9 fot. De kunne være så små som bare 3 fot".

Etter å ha sjekket med profesjonelle satelitt-søkere, ble jeg raskt forsikret om at alle slike objekter ville ha blitt oppdaget både v.h.a. radar og visuelt. Likevel hadde intet som kunne svare til denne beskrivelsen vært observert. Hvor kommer så historien fra? Den synes å være basert på en 10 år gammel misforståelse. I 1969 offentliggjorde en amerikansk vitenskapsmann, John Bagby, en rapport hvor han hevdet at 10 små måner gikk i bane rundt jorden. Disse var blitt dannet da et større legeme brakk i flere stykker 18. desember 1955 - samme dato som var oppgitt av Azhazha og Bozhich for "romskips-eksplosjonen".

Viktig for Bagby's teori, var at det oppstod plutselige forandring i banene til visse jordsatelitter p.g.a. at disse kom svært nær hans påståtte måner. Men Bagby's beviser var helt feilaktige, noe som ble påpekt av den belgiske astronomen: Jan Meeus. Men hva han ironisk kalte "Bagbys fantom måner", poengterte Meeus at satelitt-dataene som Bagby brukte, i beste fall var omtrentlige, i verste fall fullstendig gale, slik at de tilsynelatende forandringene i banene var illusoriske. "Objektene som Bagby referer til, eksisterer ikke", konkluderte Meeus.

Det virker som om Azhazha og Bozhich gikk rett på Bagbys gale teori, la til et skjær av science fiction ved å innbille seg at objektene var av utenomjordisk opprinnelse, samt forandret fantom-måner til fantom-romskip, til beste for lettlyrte vestlige nyhetsfolk.

Lesere som er vant til å akseptere en nøye forberedt avisartikkel som et uimotsigelig faktum, ville kanskje være interessert i å vite "from inside", hvordan en slik sak utviklet seg til å bli en internasjonal sensasjon. Jeff Wells, en nåværende australsk journalist som tidligere var ansatt i National Enquirer, ➤

offentliggjorde nylig en artikkel i Melbourne-avisen: "The Age" om hans forbindelse med Travis Walton "bortføringen" i 1975. Han var en av teamet som Enquirer sendte for å undersøke saken, hvor Travis Walton påsto at han hadde vært bortført i fem dager ombord i en flygende tallerken. Ved hans hjemkomst hadde Waltons bror tatt saken i sine egne hender, mens den lokale sjeriffen kalte hele episoden løgn og bedrag. Stemningen begynte å bli amper.

Wells beskriver Waltons bror som "en av de simpleste og ræste personer jeg noen gang har mødt... han virket hard og ube-regnelig tvers igjennom". Han sto i stor kontrast til Walton, som virket "stille, blek, og skalv som et fanget dyr". Enquirer hadde innkalt James Harder, en professor ved Universitetet i California, og en ledende person innen APRO. Harder viste seg å være populær hos Walton brødrene. "Du er ikke alene", forklarte han til Travis. "Det er mange mennesker som er blitt utvalgt til å møte dem". ("Jeg begynte så smått å lure på denne professoren", betrodde Wells).

I denne atmosfære av gjensidig forståelse, fortalte Travis bror om sin egen UFO-observasjon, idet han som barn var blitt jaget gjennom skogen av en flygende tallerken. Harder satte så Travis under hypnotisk behandling i et forsøk på å få vite mer om hans påståtte bortførelse. Wells forteller: "Plutselig begynte presset å gjøre seg gjeldende, og guttungen brøt ut i snufsing og tårer. Han var i ferd med å bryte sammen og det samme var historien". Det ble enda verre da Travis ble testet med en løgndetektor. Personen som overvåket testen kalte den: "Det klareste tilfellet av løgn han hadde sett på 20 år".

To psykiatere ble innkalt for å undersøke Travis. De konkluderte undersøkelsen med å si at han hadde sett en eller annen form for lys som hadde utløst en hallusinasjon. Det viste seg av Travis' far, som hadde forlatt ham da han var liten, hadde vært romskipsfanatiker, og Travis hadde alltid ønsket å få være med i et romskip. (Den amerikanske UFO-etterforskeren Philip Klass, har en enklere forklaring: Han anser saken for å være ren svindel satt i scene for økonomisk vinning).

Wells var dypt skuffet og ville skrive et memorandum til sine overordnede for å "avlive" historien. "Hele saken hadde vært sinnsyk fra begyn-nelse til slutt". Selv i dag står saken for meg som en form for mareritt".

Han ble derfor svært overrasket da han oppdaget at historien, ved hjelp av James Harder, kom på førstesiden av Enquirer. Senere ble også Walton-tilfellet valgt til årets UFO-hendelse i 1975 av et panel UFO-eksperter utnevnt av National Enquirer. På det tidspunkt hadde hverken panelet, Enquirers lesere eller APRO's lesere og medlemmer fått opplysninger om den misslykte løgndetektor testen.

Disse tre historiene fra National Enquirer har én feil til felles: Informasjoner som er viktige for full bedømmelse av saken er blitt utelatt. I hvert tilfelle bevirker de manglende opplysninger at historien får en ny vri, noe som fører til en annen tolkning enn hva de fleste UFO-artikler og bøker inneholder. Man kan spørre: Hvor mange andre "klassiske" UFO-historier har en annen, ukjent side?

overs: Mentz Darre Kaarbø. ★

Man skal ikke tro alt hva man hører, men man kan jo alltid gjenta det!

Reumatisme er naturens første lille forsøk på å skape et meteorologisk institutt.

«Månesøstre». Tegning av I. Netsajeva.

Månens søstre

Av ALEKSANDER KHARKOVSKIJ

Alt i 1956, ett år før den første russiske sputniken ble sendt ut i rommet, fant den polske astronomen Kazimir Kordylevski ut at det måtte være tre måner på himmelvelvingen. Den ene er den vi alle kjenner til. De to andre som ennå ikke var oppdaget, mente vitenskapsmannen var skyer av kosmisk stein og støv.

I det 18. århundre løste den kjente vitenskapsmannen Josef Lagrange den såkalte begrensede oppgave for tre legemer, av hvilke to er svært massive - stjernene og planetene, og det tredje -

objektiver med liten masse: asteroider, meteorer og støv. Lagrange slo fast at før eller siden vil det tredje legemet bli fanget opp av de gravitasjonsfeltene som de to andre danner, og der kan det befinne seg i stø balanse uendelig lenge. Ved å følge loven, som denne vitenskapsmannen hadde slått fast, oppdaget astronomene i det 20. århundre, to grupper av små planeter i bane rundt Jupiter, nettopp på de stedene der de måtte finnes i følge Lagranges lov, foran og bak Jupiter. Asteroidene, som det viste seg å være 75 av, ble oppkalt etter heltene fra Trojanerkrigen.

Kordylevski trakk følgende konklusjon: Hvis denne loven skal gjelde for alle planeter, må det også finnes liknende "trojanere" i nærheten av vår planet. Men hvor? I en mørk natt uten måneskinn kan man på et punkt på himmelen, motsatt av sola, se et svakt lysende ovalt felt. Astronomene kaller det "motskinn". Her på en avstand av halvannen million kilometer fra jordkloeden, fins en av "gravitasjons-snarene" i systemet sol-jord-støvsyke. Men som professor Nikolaj Moisejev fra Moskva hevdet, fantes det ikke en så stor mengde støv rundt denne flekken, at

det kunne dannes støvsyker av det. En annen sovjetisk forsker, Igor Astapovitsj, har gjennom sine arbeider påvist, at det er gasshalen til jorda som lyser opp, når partikler som kommer flygende fra sola, går gjennom den.

Etter å ha blitt kjent med de resultatene de sovjetiske forskerne hadde kommet fram til, konsentrerte den polske astronomen sin oppmerksomhet om andre av "Lagranges punkter", som befant seg nærmere vår planet. Etter beregningene skulle de finnes i månens bane, foran og bak den. Her skulle det også ifølge beregningene ha samlet seg allslags "kosmisk søppel"- stein og støv, som hadde samlet seg i gravitasjons-

snaren mellom månen og jorda. ..Det gikk et år. Kordylevski satt klar og ventet på de få netter "Langrages punkter" var synlige, så han kunne iaktta dem i sitt teleskop. Men både øyet og fotoplatene kunne fortelle det samme gang på gang. Der var ingen ting, atter ingenting. Men den polske vitenskapsmannen kunne ikke tro at Universets lover hadde "dobbel bokføring" - en for de store planetene, slik som Jupiter, og en for de som var noe mindre, som for eksempel jorda. Han delte tvilen med sine sovjetiske kolleger. Sovjetiske forskere påviste: I rommet rundt jorda er det tilstrekkelig materie til at ikke bare en, men flere måner kan bli dannet. Disse konklusjonene inspirerte polakkene til å gå videre i sin forskning.

JORDAS NATURLIGE SATELITTER

Kordyslevski visste at vilkårene for å lete etter støvmånene var særdeles vanskelige. Det var kun mulig å observere dem i netter uten måneskinn, når rommet rundt Langrages punkter var maksimalt belyst, dvs. befant seg mot solen men ikke i nærheten av Melkeveien for skinnen fra den kan tilsløre lyset fra ukjente objekter. Slike vilkår pleier det å være bare fra desember til og med april, tre dager i hver måned, og hver natt i to timer. Tyske astronomer hadde sendt Kordyslevski bilder av himmelen rundt "Langrages punkter" i nesten et kvart århundre. Sovjetiske kolleger organiserte patruljering av "gravitasjonssnarene" ved hjelp av de kraftige Krim-teleskopene. Gang på gang fotograferte man de "ufangelige" månesøsterene, men når de skulle undersøkes, så det ut til å være enten optisk bedrag eller feil ved eksperimentet.

Polakkene Kazimir Kordylevski og astronomene Vitold Vitovski fortsatte arbeidet, og de drev på en måte en slags konkurranse med

kollegene fra DDR og Sovjet-Unionen. De samlet erfaring i jakten på de "kosmiske spøkelsene", og den mangeårige letingen ga tilslutt resultater. Den sovjetiske professor Boris Vorontsov-Veljaminov, skrev i den anledning at det var "bare noen få som hadde lyktes i å få se disse jordas drabanter i form av svakt skinnende flekker med diameter på noen få grader". Oppdagelsen ble gjort av Kordylevski, - skrev Vorontsov-Veljaminov, og slo fast at den polske vitenskapsmannen hadde gjort pionerarbeid på dette feltet, noe som enkelte i vesten forsøkte å bestride.

Hva er så disse månesøstrene i støv? Diameteren på dem er mye større enn månens, mer i likhet med jordas, selv om massen er milliarder ganger mindre enn jordas, i alt bare om lag 20 000 tonn. Det er forståelig da, at begge disse

objektene minner mer om skyer enn om harde planeter. Men det betyr ikke at skyene består utelukkende av støv. Det kan også finnes større stykker, på størrelse med klipper, men ikke over 20 meter. Større stykker ville man ha kunnet se.

"Månesøstrene", - skriver Vorontsov Veljaminov, - beveger seg i den samme bane som månen, og med den samme hastighet, men den ene befinner seg alltid 60 grader foran månen, og den andre 60 grader bak. Av dette fremgår det at begge drabantene befinner seg i den samme avstanden fra jorda som månen, og danner sammen med månen og jorda en likesidet trekant. Siden begge "Langrages punkter" har vært ukjente avkroker i solsystemet, har romfartstrasseene gått utenom dem. Men forskerne mener at ettersom tida går, vil de kunstige satelittene komme til å spille en rolle i utforskningen av verdensrommet også her.

PERSPEKTIVER FOR FREMTIDA.

Man vet foreløpig forholdsvis lite om "månesøstrene", og det er svært vanskelig å iaktta dem. I det sovjetiske oppslagsverket "Romfart" står det å lese: "Den romlige tetthet i Kordylevskis skyer er noe høyere enn tettheten i rommet rundt planetene sannsynligvis to-tre ganger så høyt". Man vet ennå ikke hvorvidt det medfører noen fare å sende romfartøyer gjennom disse skyene. Men den nytten man ville kunne høste av dette, står helt klart alt nå.

Rommet ved "Langages punkter" kunne, ifølge den sovjetiske vitenskapsmannen Ari Sternfeldt, egne seg godt for utplassering av romfartøyer, som kunne holdes der i så og si ubegrenset tid. Han videreutvikler ideen til grunnleggeren av romfarten, Konstantin Tsiolkovskij, om at menneskene før eller siden vil opprette byer rundt om i universet. Til dette formålet vil vi ifølge Tsiolkovskij sannsynligvis ta i bruk asteroider. Vi kan ikke se bort fra, mener Sternfeldt, at vi istedenfor de fjerne asteroidene, heller kan benytte oss av Kordylevskis måner, som befinner seg mye nærmere jorda, til byggematerialet for framtidens rombyer. En ikke mindre viktig rolle vil støvmånene kunne spille i forsvaret av vår planet mot den riktignok svært beskjedne faren som forskjellige mindre himmellegemer representerer. Planeten Ikaros passerte jorda i 1968 i en avstand av bare 7 millioner kilometer, og Hermes var bare én million kilometer unna jorda. Professor Gleb Tsjebotjarjov mener at vi i fremtiden vil dra ut til disse "gjerne" asteroidene, montere rakettmotorer på dem, og enten sende dem langt ut i kosmos eller styre dem inn i en rolig kosmisk "havn" i Langages punkter i månebanen, slik at også massen i Kordylevskis skyer på denne måten blir økt.

Det siste er viktig, Josif Sklovskij, korresponderende medlem av Det sovjetiske vitenskapsakademiet, tar opp til vurdering prosjektene til den amerikanske forskeren F. Dayson og den avdøde sovjetiske professor Georgij Pokrovskij om å opprette sfærer rundt sola, for å fange inn all strålingen fra det sentrale sollegemet, og han foreslår å bruke massen av "planetene som kjernebrennstoff". I Kordylevskis skyer er det titusenvis av tonn materie. Hertil kan man, dersom man "rensar opp" rommet for meteoritter og, muligens støv, føye også dette. Når man tar i betraktning hvor kostbart det er å frakte materie eller drivstoff fra jorda ut i rommet, er det innlysende hvor verdifulle disse hittil unyttige "opphopningene av stein og støv" kan bli, som en viktig kilde til råstoff og energi i romfartsøyemed. ★

NOVOSTI 82
L.Havik

Presseklipp januar forts.....

7-8. Flere aviser, bl.a. Morgenavisen, Sunnmørsposten, Halden Arb.blad og Sunnhordland, har omtale av meteoritten som onsdag 6. januar sannsynligvis falt ned i Jibbeheia mellom Hegdal og Rydland i Sokndal.

8. Laagendalsposten, Kongsberg.

-Underlig lysfenomen-

To vitner til merkelig lys - minnet om en regnbue - over Eidsfjell. Det fløy frem og tilbake over fjellet i ca. 10 minutter. Det var klar vær og solskinn under observasjonen

I2. Nordlandsposten, Bodø.

-Mystisk lyskule på himmelen.-

Sist lørdag, under måneformørkelsen, ble en blålysende kule sett i sydlig retning av en Bodø-mann klokken 17,30.

side I9...

En leges studier av døende pasienters endringer.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Owen Thomas var så godt som død ved ankomsten til New York Sykehus, sist desember. Hans hjerte, lunger, lever og fordøyelsesorganer var blitt ødelagt i en kamp med kniv. Den tyve år gamle laboranten hadde hverken puls eller blodtrykk, og var ganske "kald" allerede, ifølge Dr. Daryl Isaacs som var i ledelsen for avdelingen for akutte tilfeller. Fem minutter etter, Thomas's hjerte begynte å slå igjen, noe som Dr. Isaacs betraktet som merkelig.

Etter å ha våknet etter godt og vel åtte timers kirurgi, fortalte Thomas om sin "død", og hva som skjedde. Han fortalte at han likt som ble løftet opp og "fløy" inn i et mørkt tomrom. Jeg fløy avsted, og "landet" på et sted hvor jeg traff min bror. Thomas mente da sin bror, som var omkommet i en bilulykke i 1979. "Han la sine armer på mine skuldre, og likt som puffet meg bakover, samtidig som han sa: Dra tilbake, du kan ikke komme hit, - det er ikke plass her!" Owen Thomas hadde opplevd det som kalles "nær-død-opplevelser" - en slags livaktig ferd i intet, et slags syn, med lyder og bare behagelighet. Han ble likt som dratt tilbake, da han var ved et punkt, hvor et individ er klinisk død, eller veldig nær det punkt hvor en ikke kan snu. Diskusjoner om dette fenomenet og andre aspekter innen døden, dokumenteres som svært populært først på 70-tallet, med publikasjoner av to bestselgere: "On Death and Dying", studier av svært syke pasienter, av psykiatrikeren Elizabeth Kübler-Ross, -og "Livet etter Livet", av Raymond Moody. Ingen forfatter ville nærme seg disse "nær-død-opplevelsene" vitenskapelig.

Kübler-Ross skrev ikke direkte om NDO, men funderte endel over emnet. Nå kommer imidlertid en ny bok: "Endringer ved døden", en medisinsk undersøkelse. Forfatteren er Dr. Michael Sabom, 37 år, og hjertespesialist ved Atlanta VA Medisin Senter, og assisterende professor i medisin ved Emory Universitetet. Lik alle andre leger, var også han svært skeptisk til beretninger om NDO. Etter at han ble forespurt om han ville lede en diskusjon om Moody's bok, bestemte han seg for å undersøke dette nærmere, ved å studere sine egne pasienter. Fem år og 116 intervjuer senere, sa han at NDO var så merkelig at grundigere undersøkelser måtte gjennomføres.

Da han begynte å undersøke dette nærmere, bestemte han seg for å arbeide objektivt og systematisk. Pasienter ble stilt standardiserte spørsmål, og de visste ikke noe om i hvilken hensikt de ble spurt. Sabom forespurte pasientene som hadde vært gjennom vanskelige og smertefulle medisinske behandlinger. Noen få av disse var allerede blitt antatt å være død. En soldat, for eksempel, ble oppdaget å være i live ved at en assistent tilfeldigvis så at det fløt blod ut av en åre, da han sprøytet inn en veske. Soldaten var "stemplet" som død like før behandlingen. Sabom fant ut at 40 % av hans pasienter hadde opplevelser av en behagelig "ferd". En tredjedel hadde opplevelser hvor de likt som fløy, og kunne se sine egne livløse kroppar under seg. Omtrent halvparten, berettet at de likt som svevde gjennom en mørk tunnel, mot en skarpt lysende åpning. Sabom

Noen, som Owen Thomas, kom i kontakt med andre skikkelser, eller kom til ikke-jordisk landskap lik det som er malt av bl.a. Hieronymus Bosch. Adskillige pasienter rapporterte både autoskopiske og transcendentale elementer. Hva som forbauset Sadom, var en ensartet betydning av pasientenes beretninger. Alle antydte en slags tidløshet, en overværelse av deres egen død, en sterk sans av virkelighet. "Det var virkeligere enn her!", sa en av dem. Pasientene husket, en mangel på fysisk smerte, en rolig følelse og behag. "Det var det mest behagelige av alt å komme ut av denne kroppen", sa en av dem.

Sabom oppdaget ingen religiøse, eller andre forskjeller mellom pasienter som hadde opplevd såkalte NDO's, og de som ikke hadde opplevd det. De to gruppene inneholdt både ateister og kirkegjengere. Ikke gjorde rase, kjønn noen forskjell, mens det så ut til at kvinner oppnådde kontakt med sine "kjære" i sterkere grad enn menn.

Hva kan en forsker så finne ut av dette? Kan endringene være ganske enkelt drømmer eller hallusinasjoner, enten ved stimulerende midler, eller mangel på surstoff?

Sabom tror ikke det, og som bevis viser han til pasienter som hadde sterke autoskopiske minner. De var ofte istand til å beskrive minuttene i deres "siste minutter", detaljer ved monitorene, farger bl.a. på oksygenmaskene, tall, den eksakte posisjon til hver enkelt lege, og til og med hva de snakket om. Disse minnene fant Sabom at de stemte med virkeligheten.

Kübler-Ross uttalte at hun "bak en skygge av tvil", var ganske sikker på at det virkelig var et liv etter døden. Sabom er mer forsiktig: "Personlig tror jeg på et liv etter døden, men jeg

tror ikke at arbeidet jeg har gjort beviser dette". Hva det imidlertid fastslår, er at døende adskilles psykisk fra det fysiske legemet. Mange av pasientene som deltok i undersøkelsen, er døde nå, og det er en merkelig følelse å vite at de kanskje nå vet hvorfor jeg fremdeles spekulerer på hva de fortalte i undersøkelsen.

-- oo --

★

Sakset fra "Going Gentle into That Good Night".

Oversatt av L. Havik

(Anbefales å lese: Paul Jan Brudals bok: Uforklarlige opplevelser.)

☆☆☆☆

Jetfly endrer klimaet

Kan de hvite kondensstripene som jetfly etterlater seg på himmelen, endre vårt klima? Ja, påstår noen amerikanske forskere. I områder med livlig jet-trafikk kan skydannelsen faktisk bli så kraftig at temperaturen på bakken påvirkes merkbart.

Man har gjennomgått oppgaver om værforholdene fra begynnelsen av 1900-tallet på endel steder i det nordlige Illinois, som ligger under store trafikkleder. Etter 1955, og fra jetmotorens gjennombrudd i trafikkflyvningen på 60-tallet, har skymengden øket med 10 prosent.

Liknende endringer har derimot ikke skjedd i områder i Wisconsin, Minnesota og det sydlige Illinois, hvor jetfly er relativt skjeldne.

Skyer har to effekter som påvirker temperaturen og det lokale klima. Om dagen dekker de for solen og om natten hindrer de til gjengjeld varmen fra å stråle ut i den høyere atmosfæren. ➤

Følgen er at dagene kan bli svalere og nettene varmere - og akkurat en slik utjevning av døgntemperaturen er det forskerne har konstantert.

I Science News, som forteller om undersøkelsene, prøver man å se optimistisk på saken. Det man taper i form av solskinn og stjerneklare netter, kan etter hvert kompenseres av økonomiske fordeler dersom jettrafikken og kondensstripene får fortsette å legge skyer over jordbruksbeltet i Midt-Vesten.

Dersom høst- og vinternettene blir varmere, kan man kanskje både forlenge avlingssesongen og slå av på brenselkontoen for boligoppvarmingen. Kondensstripene oppstår i første rekke ved at vanndamp i jetflyenes eksos kondenseres til iskrystaller som danner skyslør. Dessuten kan partikler i eksos virke som kondenseringsskjærmer for den naturlige luftfuktigheten i den tilstøtende atmosfæren, slik at den også bidrar til skydannelsen.

Det kan være en del av forklaringen på at stripene brer seg ut over og tilslutt kan vokse til ganske prektige skybanker. Vanligvis er det vel først og fremst flyvåpenet som bekymrer seg for kondensstripene. Ikke av omtanke for soltilbedere eller vekstmuligheter på bakken. Men fordi de kan avsløre hvor de militære jetflyene har sin gang.

For flyvåpnets piloter gjelder det å unngå de luftskikt hvor det dannes kondensstriper. Og det er noe som varierer fra dag til dag.

Derfor blir det rundt i verden utferdiget daglige rapporter og prognoser for kondensstripedannelse. Slike prognoser bygger på aktuelle oppgaver om luftfuktighet og temperatur i forskjellige skikt i atmosfæren. Det er data som innhentes fra forskjellige steder hvor man sender opp værvarslingsballonger. Jo lavere temperaturen er, jo større er sjansen for kondensstriper. De dannes innenfor et skikt som kan begynne helt fra 6000 meters høyde.

Når meteorologene slik har advart mot kondensstriper, velger man å fly under det atmosfæreskikt hvor de ventes å kunne dannes. Det er nemlig meget vanskeligere å oppdage et fly på himmelen enn en kondensstripe.

Adresseavisen

Februar 1982 ☆

Presseklipp januar forts.:

I2. Sunnmøre Arbeideravis, Ålesund.

-Landets største private stjerne-kikkert-.

Avisen intervjuer Knut B. Aarseth, som trolig har det største privateide teleskop i Norge.

I5. Arbeidets Rett, Røros.

-UFO over Hådalen?-

I4-årige Torfinn Barstad, er ikke i tvil om at det var et UFO han så. Det stod stille i luften i flere minutter, ca. 100 meter over bakken, og i avstand av 5-600 meter. Forsvant som "et skudd" etter 20 minutters observasjon.

I6. Adresseavisen, Trondheim.

-"UFO-bølge" og uriktige opplysninger-.

Kritikk fra avd. Midt-Norge på NIVFO's "rundskriv" til avisene om observasjonene i Trøndelag den senere tid, og overskrifter som menes ikke står i forhold til hendelsene.

I6. Ringerikes Blad.

-NIVFO forsker i fenomener og observasjoner-. "NIVFO-rundskriv".

I8. Arbeidets Rett.

-Mange har sett UFO i Holtålen-

Om masseobservasjonene i Hådalen, Hessdalen og Holtålen, - som nå har vært avisstoff i 2-3 måneder.

I8. Adresseavisen.

-UFO'ene ser ut som egg og har fire vinduer-.

Om observasjonene i Hessdalen.

Solens krefter

Werner B. Isen: Solens kræfter, på
sporet av fortidens el-teknik.

Sphinx Forlag, Skindergade 19,
1159 København K. D.Kr. 65.00

Denne boken fletter seg inn i rekken av en voksende mengde med publikasjoner (de fleste utgitt i Danmark) hvor forfatterne, bl.a. ved hjelp av uortodoks hieroglyff og skrifttegnstolkning prøver å "bevise" at de gamle kulturene i Egypt, Babylon, India osv. var i besittelse av en høy elektroteknisk viten. Denne el-teknologi skal i visse henseende ha vært vår egen overlegen. Forfatteren trekker frem citater av hieroglyffer, tolkning av veggmalier, oppløsning av navn: (i stedet for HU kan det også skrives HE, som på egyptisk betyr snor (el-kabel). På grunnlag av bl.a. dette, trekkes den konklusjon at Faraos trone var en akkumulator-batterikasse, at separator "Ureus-slangen var en rubinlaser osv. Til og med radio- og transistor halvleder teknikk skulle ha vært kjent.

Det gis et samlet overblikk over de gamle kulturers påståtte sol- og el-teknologi; først og fremst egypternes, men også den persisk-babylonske, den indiske, den gresk-romerske, den nordisk-keltiske (selv vikingerne var el-teknikere!) samt kulturene i Sør-Amerika.

Det inntrykket en "tviler" sitter igjen med etter å ha lest boken er at vel har forfatteren prøvd å framlegge så (for ham) tungtveiende argumenter som mulig, men hvis ikke hans påstander kan bevises på andre måter enn ved heller tvilsomme hieroglyfftolkninger, kan han ikke vente å vinne innpass i mer seriøse fora. Undertegnede skal riktignok innrømme at han hverken er historiker (egyptolog) eller el-ekspert, men mange av forfatterens konklusjoner kan, etter min mening virke som om de er grepet rett ut av luften. En del av påstandene vil høyst sannsynlig ikke stå for fagmannens nærlesning.

Isen's gjennomgåelse av de gamle overleverte kilder hvor han gang på gang påpeker muligheten for bruk av el-teknikk er selvfølgelig spennende, og selv en skeptiker kan i blandt la seg rive med. Men ett spørsmål begynner etterhvert å trenge seg på: Hvis sol- og elektrisitetsutnyttelse med et tildels sofistisert utstyr virkelig var så utbredt som forfatteren påstår, hvorfor i allverden eksisterer det så ikke en eneste "gjenlevende" gjenstand i alle de gravfunn som er gjort til dags dato?

Det er visse ting som tyder på elektriske batterier som har blitt fremstilt for en del tusen år tilbake, et par eksemplarer skal visstnok befinne seg på museer rundt om i verden. Men at det skal ha eksistert en teknologi som på mange måter var vår egen overlegen, tviler iallfall undertegnede sterkt på.

Til bokens fordel skal sies at den er velskrevet, spennende og med et instruktivt illustrasjonsmateriale, utført i samarbeid med Leif Kjær (en annen av el-arkeologiens gjengangere).

Det er mange kildehenvisninger i boken, men da disse ofte viser til andre "tvilsomme" verk i samme genrer (verker av bl.a. Melhedegaard, Kjær, Finderup og Däniken), har dette kanskje mindre verdi. At forfatteren tildels bygger på disse kilder, gjør at han mister en del av sin seriøsitet, i iallfall sett med undertegnades øyne.

Ellers er boken forsynt med etterskrift av Bjarno Finderup samt et tillegg hvor en del egyptiske hieroglyffer blir tolket i el-teknisk sammenheng. Alt i alt en velskrevet og underholdende bok, dog med en noe stiv pris for bare 65 sider.

Mentz Darre Kaarbø.

Presseklipp januar forts.:

20. Arbeidets Rett.

-Folkevandring til Hessdalen for å oppleve UFO-

Hundrevis av mennesker på biltur til dalen for å ta fenomenene nærmere i øyensyn.

20. VG. -Grønne egg i luften -
UFO-jakt i Sør-Trøndelag-

Oslo-avisen registrerer at det foregår noe i provinsen.

20. Stjørdalingen.

-Fiasko i UFO-logiske kretser-

Avd. Midt-Norge, igjen ute med kritikk av avisoverskrifter og NIVFO.

20. Stjørdalingen.

-UFO-krig på feil slagmark-

Avisen kommenterer på lederplass avis-feiden mellom UFO NORGE og NIVFO.

21. Sør-Trøndelag. -Meld fra om UFO-
Avisen oppfordrer folk om å melde fra om sine UFO-observasjoner.

22. Adresseavisen.

-UFO-bølger over Trøndelagfylkene NIVFO, beklager overfor avisen at deres artikkel om overnevnte emne er misvisende. Avisen er ikke enig i dette.

22. Arbeidets Rett. -UFO-observasjon-
Heimevernet på UFO-jakt i Hessdalen.

23. Morgenavisen, Bergen.

-Med verdensrommet som arbeidsfelt-
Avisen intervjuer Alfred N. Lunde, osingen som er romfartsingeniør i NASA.

25. Hardanger Folkeblad, Odda.

-Ser du et UFO, er det kanskje Venus-

Om solformørkelser i 1982, og Venus som aften- og morgenstjerne, ved professor Jensen ved Astrofysisk Institutt.

27. Arbeidets Rett.

-Merkelig HV-øvelse i Hessdalen-

HV-soldater i fullt feltutstyr på frivillig UFO-jakt. Mistet magasin med 15 skarpladde skudd, som ble funnet av fjellstyret. Områdesjefen benekter UFO-jakten og påstår at det var vanlig øvelse.

28. Østlendingen, Elverum.

-Fargerikt lysfenomen på himmelen-

Fra Kjernemoen i Trysil, observerte flere i går en gjenstand på himmelen i syd. Den lyste i alle regnbuens farger og stod stille på himmelen i over en time før den ble borte.

28. VG. -HV på UFO-jakt-

Mer om de tre HV-soldatene som påstår at de var på frivillig UFO-jakt nord for Røros.

29. Firda Tidend, Sandane.

-Grønt lys roterte rundt gjenstanden-

Fem gutter observerer klokken 18,10 en lysende, oval gjenstand med roterende grønt lys, og i akterkant en rødlig flamme. Obs.tid: ca. ett minutt. Sted: Sørstranda.

29. Finnmarken, Vadsø.

-Nesseby-mann så UFO-

En gjenstand med kraftig, blinkende gulbrunt lys, svevet lavt over bakken foran bilen i forskjellige hastigheter, stoppet så opp og kunne iakttas på nært hold. Ca. 4 meter i diameter, rund med forpart som på et fly. Flere korte stenger, som horn, stakk ut fra den glassaktige kroppen.

Dette var hva en 60-år gammel mann - trygdesjef i Nesseby - så sammen med sin kone, da han søndag morgen klokken 04,30 kom kjørende i bil 8 mil fra Utsjoki. Obs.tid: 40 minutter.

Hessdalen (2)

Jeg regner med at de fleste interesserte i Hessdal-saken, har funnet fram på kartet, siden første nummer av "UFO" kom ut, og jeg tar derfor sjansen på å nevne området med lokale navn i denne delen.

På side 6 i forrige nummer finner vi et kart over området, som forøvrig viser både Finnsåhøgda, Fjellbekkhøgda og Båttjørnhøgda. Vi ser også Øyungen, nederst til venstre. Mange vil kanskje undres over alle pilene på kartet, og det kan derfor nevnes at disse viser de "rutene" UFOene hadde da vi iakttok, og fotograferte disse. Et kryss er avmerket ved Vårhusvollan, som er vårt observasjonspunkt, og utgangspunkt. Dato og tidspunkt til hver observasjon er notert ved pilene. Jeg må gjøre oppmørsom på at pilene ikke er hundre prosent riktige, men man aner omtrent i hvilken retning objektene tok veien.

Siden forrige nummer gikk i trykken, har vi mottatt enda flere rapporter om UFO's i området, og disse blir bare mer og mer merkelige.

Jon Aspås forteller: Natt til fredag den 2. april, nærmere bestemt klokken 0.30, kunne jeg se et stort avlangt objekt, som sakte passerte foran Rognefjellet. Gjenstanden var godt opplyst, og den kom sørfra i Hessdalen. Jeg kunne se gjenstanden mot fjellet på den andre siden av dalen, og det er utelukket at det kunne være et fly. Det er omlag to og en halv kilometer fra til Rognefjellet, og jeg hørte ingen lyd.

(Rognefjellet ligger på motsatt side av Finsåhøgda)

Flere ganger har vi sett et avlangt objekt med et rødt lys i fronten. Men når objektet ser ut til å lande, (hvilket det ennå ikke har gjort), -er det røde lyset opp. Det røde lyset peker altså opp når de "lander" og fram når de passerer i vannrett stilling.

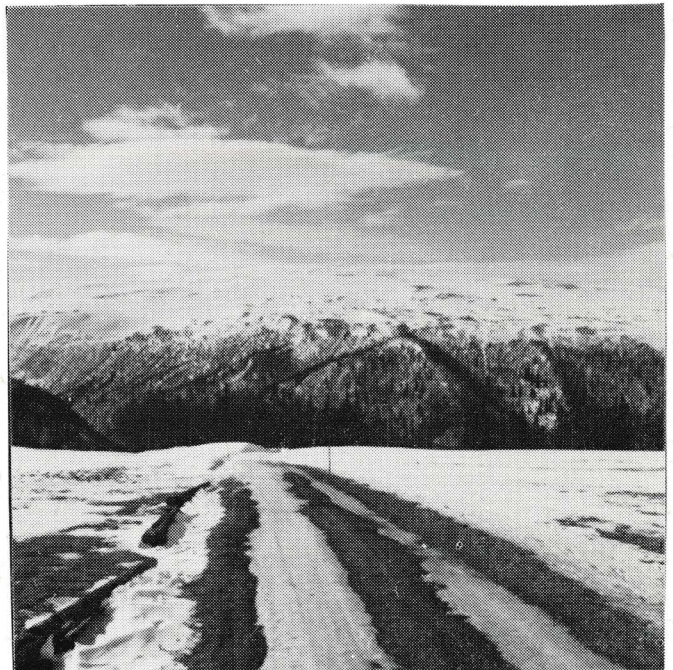
Lørdag den 24. april kunne jeg se et lyspunkt, som så ut til å være ganske langt borte. Det sto til venstre for Finsåhøgda, og det beveget seg i motsatt retning i

forhold til stjernene. Dette pågikk i omlag 1 time og 30 minutter.

(Jon Aspås visste ikke at vi nettopp hadde snakket med et annet vitne, og at han hadde sett det samme.)

Lars Lillevoid peker mot "UFO"et som han så den 18. januar i år. Lillevoid har selv tegnet inn UFOet, som var et ovalt objekt.

Finnsåhøgda sett mot vest, fra Aspås-kjølen.

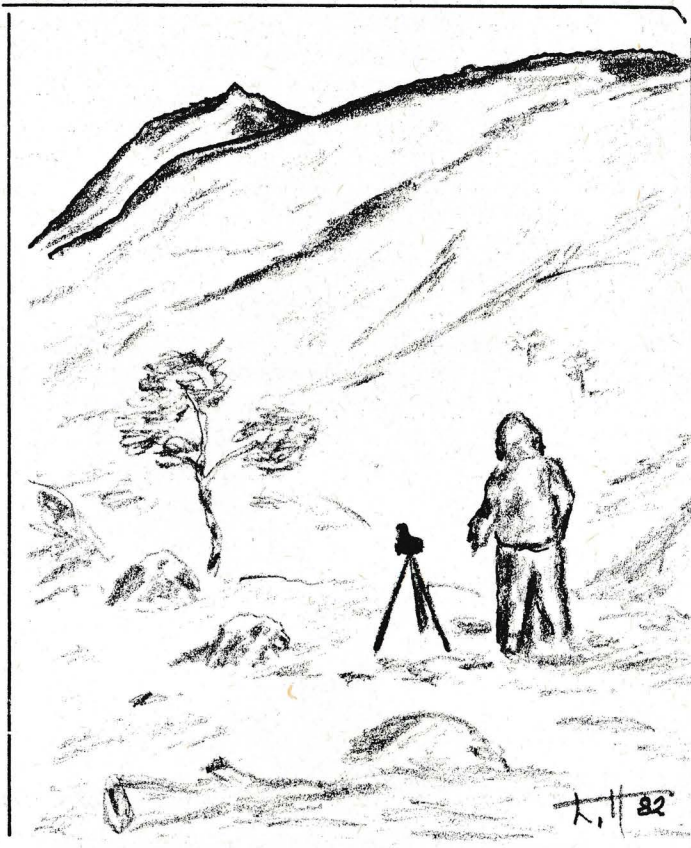
For å illustrere best mulig, de observasjonene som er gjort i Hessdalen, vil jeg forsøke å beskrive enkelte hendelser detaljert. Enhver vil forstå at det ikke lar seg gjøre å innhente rapporter fra samtlige observatører, men det vi har fått hittil er godt nok til at observasjonene kan sies å være troverdige.

Jeg kan begynne med å nevne vår ekspedisjon til Hessdalen den 17. mars. Vi ble der oppe i tre dager, og fikk både observere samt at vi fikk festet noen nattelys på film. Riktignok ikke levende film, men man kan jo ikke få både i pose og sekk, og med seks observasjoner, og fem fotos er vi svært fornøyde.

Onsdag den 17.3 dro vi oppover, og klokken var 19.20. Vi begynte å laste utstyret over til snøscooter-sleden. Vi hadde ingen store forhåpninger til turen, men klokken 19.32 utbrøt Lars Lillevold: "Der er den!", og vi slapp det vi hadde i hendene og løp ut på riksvegen. Der sto vi fire stykker, og kunne se et avlangt lysende objekt, som sakte passerte foran Finnsåhøgda. Det var helt lydløst, og forsvant i nordlig retning. Det passerte slik at vi kunne se fjellet i bakgrunnen, og jeg antar at det "fløy" i en høyde av ca. 600m. Fotoutstyret lå godt innpakket i bagasjen, og der passerte den, selv om vi så vidt hadde fått parkert bilen etter ankomst.

Utstyret ble kjørt inn til setra, Vårhusvollan, som skulle være vårt utgangspunkt de neste dagene. Men vi dro tilbake til Aspåskjølen, og der fant vi både forsvaret, samt noen fra diverse aviser. Klokken 20.39 kom et eller annet objekt tilbake. Det kom fra nord, og dro mot sør/vest over Finnsåhøgda. Vel, det var observasjon nummer to, og vi hadde fremdeles ikke fått tatt noen bilder. Når klokken ble godt og vel 21.45, dro vi tilbake til Vårhus, og tok skiene fatt inn til setra. Vi ankom setra klokken 23., og brukte den neste timen til å pakke ut utstyret. Natten ble brukt til å observere det som skjedde på himmelen, og vi ble fort klar over at fly passerte uavlatelig, samt at det myldret av satelitter.

Den 18.3 ble den store dagen, og vi brukte hele dagen på å undersøke terrenget rundt omkring. Vi gikk Finnsåhøgda frem og tilbake uten at vi fant noen merverdige "avtrykk".

Ettermiddagen gikk med til forberedelser og soving. Klokken 19.00 var vi på plass på en forhøyning 40 meter fra setra, 690 m.o.h.. Vi ventet spent, mens fly passerte i stor høyde, og rype og annen skogsfugl "kaklet" rundt oss. Det var en del skyer, men imellom disse ble både Mars og andre planeter iaktatt. Vi studerte forresten Mars ganske nøye, da det etter Prof. Brades utsagn, var denne som var på tur i Hessdalen. Men nei, Mars sto der den skulle, og ingen ting tydet på at den kom nærmere.

Klokken var 19.30 og vi ventet på "halv-åtte-ruten". Det ble etter hvert mindre skyer, og flere stjerner dukket frem. Mars?, ...nei den er der ennå. 19.33, -et lys kommer plutselig til syne, som ut av intet. I sørlig retning kan vi begge se et avlangt objekt, med et rødt konstant lys i fronten, og et gulhvitt lys midt på, og det samme i enden. Det virker som at det kommer nærmere, men dette kan være et synsbedrag.

"Lyset" er klart og tydelig, men det virker alikevel som at det er et slør foran lyset. Det er noe dødt lys, og ikke et lys som vi mener å ha sett tidligere. Etter noen sekunders observasjon, knipser vi det ene bildet etter det andre. Kai Johansen har kameraet på stativ, mens jeg er så optimistisk at jeg velger å la det være. Blender på 5,6 og hastighet på 1/15 sec, og med 135x2 mm. tele. Det er umulig å se lyset gjennom objektivet, - jeg sikter, og håper at jeg når truffet. (Jeg må for ordens skyld legge til at jeg overhode ikke har peiling på foto, og eventuelle primitive uttrykk, må derfor unnskyldes.) Objektet passerte foran Fjellbekkhøgda, og forsvant bak Finnsånøgda. (Se fig. 1.) Avstand fra oss og til Fjellbekkhøgda er i underkant av 3 Km, og objektet måtte derfor passere i en avstand på 2,5 til 3,0 Km. Observasjonstiden var 30-45 sec., og objektet måtte "fly" utrolig lavt i terrenget, idet det passerte mellom de to fjelltoppene. (Se fig. 2.)

Vi kan med en gang si at det ble full klaff på forannevnte foto, og vi vil derfor nevne noen data.
Kamera: Practica LIL 3
Linse: Itorex 135x2mm (conv.)
Film: Kodak Ektachrom 400 ASA

Som amatør, hadde jeg selvsagt ikke ventet at det skulle bli noe bilde, og flere har antydnet at jeg ikke ville ha fått noe på filmen dersom jeg "kunne" fotografere. Vel, et fargesprakende diabilde har vi ihvertfall fått, og vi undrer på hva det eventuelt viser.

ER DET KANSKJE ET FLY?

Et papirvilde, oppblåst i 20x25cm ble tatt med til en flyplass i nærheten, og vi fikk prate med en erfaren kaptein. Vi fortalte selvsagt ikke hvor vi kom fra, og vi "mente selv at det var et fly som var avfotografert". Men nei, ... den gikk ikke, - kapteinen studerte nøye bildet, og kunne fastslå at det aldri kunne ha vært et fly. Dersom det røde lyset kom først, og etter som det var konstant, kunne fly utelukkes.

Fig. 1.

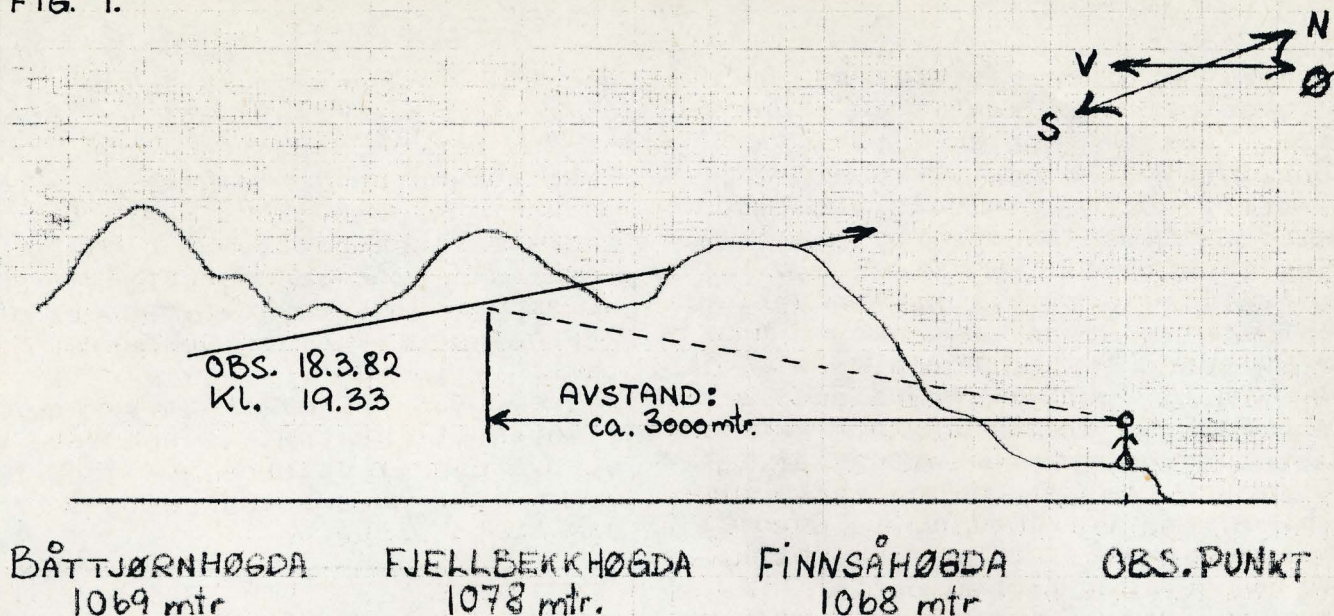

Fig. 2.

Fig. 3.

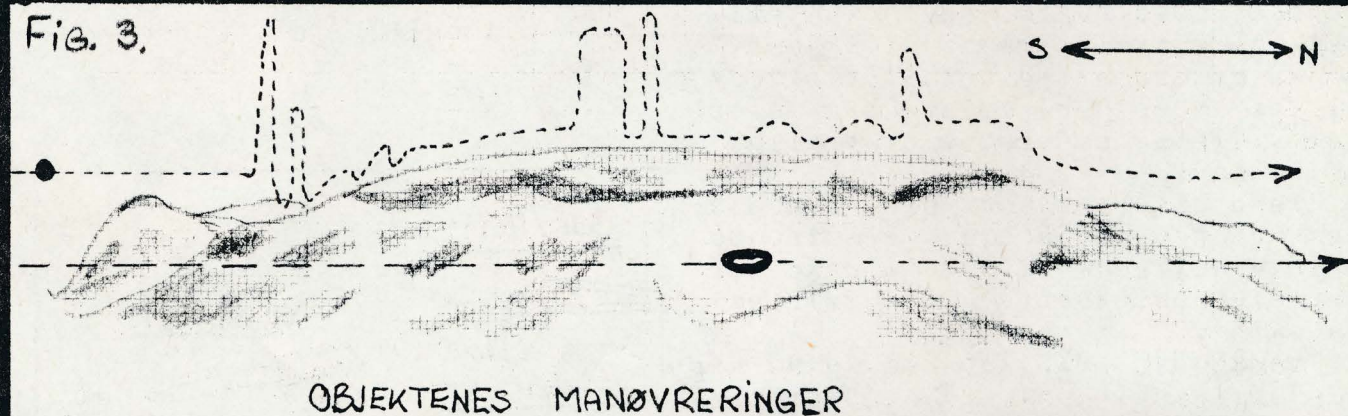
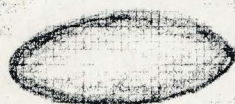

Fig. 4.

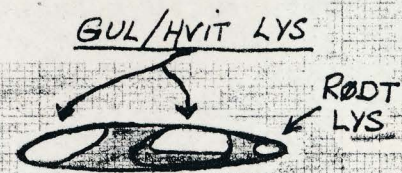
OBJEKT I
EGG-FORMET

Fig. 5.

OBJEKT II
OVALT MED FLAT BUNN

Fig. 6.

OBJEKT III (OBJ. II?)
SIGARFORMET ?

Ja men, det likner jo litt på et fly, fortsatte vi. Kapteinen studerte bildet nok en gang, og ristet på hodet. Nei, fly er det ikke, -i så fall må det flyet gå baklengs, etter som det røde lyset kommer først, og det gjør ihvertfall ikke våre fly. Nei vel, vi måtte gi oss med det, og vi fortalte derpå at vi kom fra organisasjonen UFO Norge, og at vi hadde sett "det" i Hessdalen. Flere bemerkninger om bildet kom ikke fra kapteinen, og han sa det var artig å hilse på oss, og at han måtte dra videre. (Den var tydeligvis uventet) Personlig så skal jeg ikke uttale meg om hva det er, men det er ikke planeten Mars, ikke fly, ikke ballong, ikke lysrefleks, og ihvertfall ikke hallusinasjoner i flukt.

Klokken nærmet seg 20.00, og vi diskuterte ivrig hva det kunne være. Klokken 19.59 ble Kai Johansen oppmerksom på et rødt (pulserende?), objekt, som dukket opp over Fjellbekkhøgda. Det var synlig noen få sekunder, og det lot seg derfor ikke gjøre, å avfotografere dette. Det forsvant bak Finnsåhøgda. Det virket som om at det samme objektet som passerte klokken 19.33, kanskje hadde gjort en sving inne på fjellet, for så å vende tilbake i nordlig retning.

Det kan tilføyes at vi senere har tatt et foto av reinsdyr på Fjellbekkhøgda, fra samme observasjonspunkt og med samme fotoutstyr. Når vi vet at reinsdyret er ca. 2 meter, kan vi lettere beregne størrelsen på objektene.

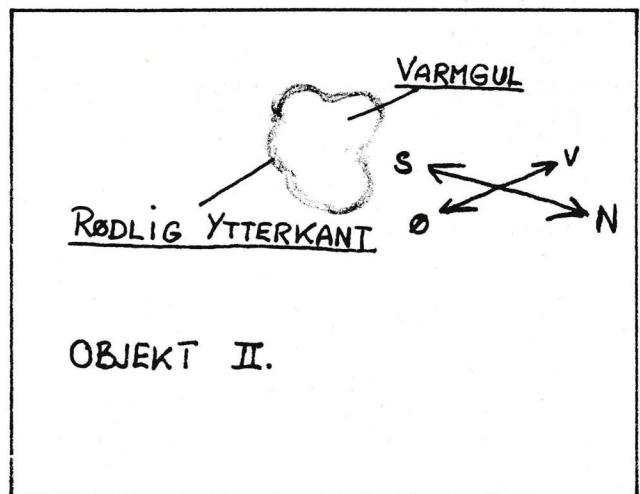
Flere observasjoner ble ikke gjort den kvelden, og på grunn av bitende kald vind, trakk vi oss tilbake til setra, og observerte nattehimmelen på skift.

Fredag den 19.3, klokken 19.00 var vi på plass igjen. Det var fremdeles kald vind, men heldigvis klarvær mot sør. Klokken ble halv åtte, og den ordinære ruten sviktet oss idag. Men presis kl. 19.38 kom en "ny" stjerne til syne på sør-sør/vest-nimmelen. Var det en satelitt?

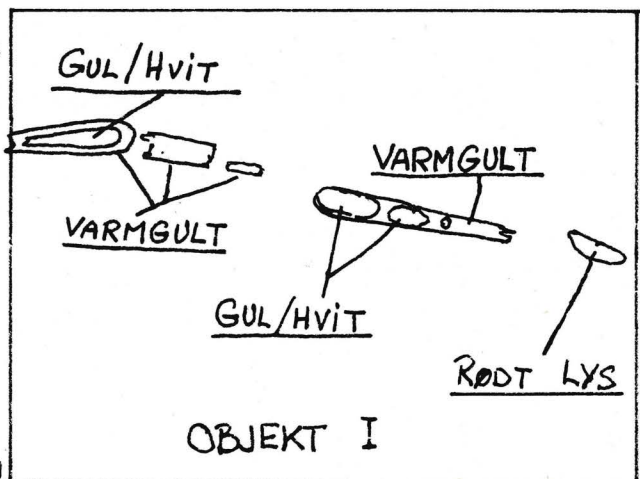
Et lyspunkt som så ut som en vanlig stjerne beveget seg i nordlig retning, sakte. Etter en stund antok den en "varmere" gul/hvit farge og den ble mye større. Den var opplagt kommet nærmere, og lå lavere i terreng-

enn til å begynne med. Vi tok på nytt bilder, samtidig som vi så at "stjernen" passerte foran Fjellbekkhøgda. Et kompass lå på marken, og ingen reaksjoner ble registrert på dette. Her ble det også full klaff, og fotoet viser et amøbe-formet objekt, med gul kjerne. Rundt kjernen antas en rødlig ytterkant.

Etter som det bladet trykkes i sorthvitt har det liten hensikt å gjengi bildene, og jeg vil heller skissere objektene som vi så disse.

Skissene er ment som en illustrasjon, og er derfor ikke helt nøyaktige. Vi vil komme tilbake til objekt I og II, i et senere nummer.

Neste gang tar vi for oss en dagslysobservasjon, samt litt om hva Forsvaret har gjort for å oppklare fenomenet.

KARELLA, SOVJET

LOKALISERT LANDINGSAVTRYKK FRA EN

UFO I FEBRUAR 1961.

Skogsarbeideren Vasili Bradsky fant det mystiske krateret på bredden av en isbelagt innsjø. Han visste at det ikke hadde vært der to dager i forveien. Avtrykket var 30 meter langt, 15 meter bredt og 3 meter dypt. Det var merkelig glatt og hadde en smalnende form ned mot bunnen.

Rundt kanten oppe var det klumper av gress og jord. Imidlertid var det ikke noe spor av jorden som måtte ha vært der som krateret nå var.

Seks etterforskere ankom fra Leningrad dagen etter funnet.

Ved bredden av sjøen fant de noen mystiske sammenkrøllte kuler, som kunne sammenlignes med en slags konsentrasjon av bokhvetekorn. Isen på sjøen var brutt opp ved krateret. Fragmenter av løsrevet is var frosset til bredden. Deres neddykkede deler var av grønn farge. Dykkere oppdaget et 100 meter langt område på bunnen hvor jorden var kastet utover. En 100 meter lang renne ble funnet i sentrum av innsjøen.

Det virket som om noe hadde landet nær sjøen, skrenset langs bakken, videre ned i sjøen og ploget opp jorden i farten. Objektet som må ha laget disse merkene var imidlertid ikke å se noe sted. Hva det nå enn må ha vært, så må det tydeligvis ha gjenfunnet flyveevnen etter det ublide møtet med vann og jord.

Etterforskerne avviste teorien om lynnedslag, da det ikke fantes noen svi- eller brennemerker rundt krateret.

Saken ble studert ved Leningraduniversitetet under ledelse av professor Vsevolod Charmov.

Prøver av is, vann og jord avgav ingen merkverdigheter, bortsett fra at den grønne fargen i isen ikke kunne forklares. De sorte kulene som var funnet ved bredden av sjøen, ble underlagt mikroskopisk undersøkelse. De hadde en metallisk glans som ikke forekommer i noe kjent organisk materiale. Når så kulene ikke kunne oppløses i syre, konkluderte kjemikerne med at de var av uorganisk materiale, antagelig av unaturlig opprinnelse.

Saken er aldri blitt oppklart. Noen UFO-loger hevder at et intelligentstyrt fartøy, gjennomgikk noen mekaniske vanskeligheter, krasjlandet ved sjøen, og klarte å gjenvinne luftrommet etter å ha vært en tur under is og vann.

Kilder: Hobana Ion and Julian Weverbergh: "UFOs behind the iron curtain".

(New York: Bantam Books 1972).

"The UFO Encyclopedia" by Margareth Sachs 1981.

Overs: Odd-Gunnar Røed.

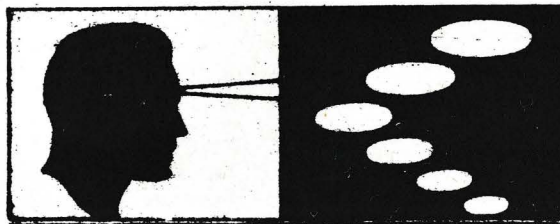
Det gis mer i himmelen og på jorden, Horatio, enn det kan rommes i din filosofi.

W. Shakespeare: "Hamlet" I, 5.

Den største gleden ved å lese gamle brev er bevisstheten om at de ikke skal besvares.

Mye avhenger av hva man får å spise..... Tenk på Eva!

UFO — DEN PSYKISKE FORBINDELSE

av Knut Aasheim.

- ER DET EN FORBINDELSE MELLOM UFO'ER, NATURKATASTROFER OG PSYKISKE OPPLEVELSER?
- ER JORDEN OMSPINNET AV ET MAGNETISK KRAFTLINJENETT?
- PÅVIRKES PSYKISKE PERSONER AV UTSTRÅLINGEN FRA SLIKE KRAFTLINJER I SINE FORUTSIGELSER OM UFO-AKTIVITETEN OG JORDENS FRAMTID?

SAMMENHENG MELLOM NATURKATASTROFER UFO'er OG PSYKISKE OPPLEVELSER?

UFO'er sett i nærheten av vulkanen St. Helens i staten Washington i USA, like før den store utbrudd våren 1980, føyer forbausende ny viten til en omfattende EDB-undersøkelse, som forbinder naturkatastrofer med UFO-observasjoner.

Ifølge Robert Gribble fra National UFO Reporting Centre i Seattle kom merkelige svevende fartøyer tilsyne umiddelbart før utbruddet. Han forteller: "Det første utbrudd fant sted i Mars, men allerede i Januar fikk vi rapportert en hel rekke observasjoner ca. 80km nordvest for vulkanen. Folk rapporterte om store trekantede fartøyer som beveget seg i meget lav høyde.

Noen uker før hovedutbruddet 18 Mai hadde en familie en dagslysobservasjon av to store sølvfargede, tallerkenformede fartøyer. Hva mere er; opp gjennom årene har vi opparbeidet et rapportmateriale på flere hundre tilfelle, hvor UFO-iakttagelser har blitt gjort enten like før, under, eller umiddelbart etter jordskjelv", slutter han.

Dr. Henry Manteith, en høytstående vitenskapsmann, som har brukt flere år på personlig å undersøke UFO-rapporter, mener at UFO'er sannsynligvis samler seg i større antall ved steder for naturkatastrofer

er av ren nysgjerrighet. Han er overbevist om at f.eks. vulkansk aktivitet vil være av enorm interesse for UFO'enes besetninger.

Den canadiske vitenskapsmann, dr. Michael A. Persinger, avsluttet nylig et større EDB-studium, hvor han forsøkte å vise sammenhengen mellom UFO-observasjoner og ikke bare naturkatastrofer, men også poltergeistaktivitet samt psykiske fenomener. Hans konklusjon stemmer overens med UFO-aktiviteten nær St. Helens i Washington.

Mange UFO'er ses og usedvanlige psykiske begivenheter inntreffer, før et kraftig jordskjelv eller vulkansk utbrudd, opplyste dr. Persinger, og fortalte videre at han har analysert mer enn 6000 rapport-

St. Helens vulkanen i April 1980, før toppen eksploderte den 18 Mai.

er fra hele verden om gåtefulle og usedvanlige begivenheter fra de siste 160 år. Mange slike begivenheter skjer i "byer" noen måneder eller uker før større seismiske bevegelser. Disse psykiske hendelser og tilsynekomsten av UFOer kan kanskje en dag hjelpe med til å forutsi naturkatastrofer, mente han.

Dr. Persinger, psykolog og leder av laboratoriet for psykofysiologi ved Laurentian universitetet i Sudbury, Ontario, Canada, gir disse eksempler for å understreke sin påstand:

- 16 April 1906: Flere mennesker i San Francisco hadde psykiske opplevelser om at noe usedvanlig holdt på å skje. 2 dager senere ble hele foretningskvarteret ødelagt av det store jordskjelv. Samtidig var det et kraftig utbrudd av vulkanen Vesuv i Italia, samt vulkanske utbrudd på Kanari-øyene og i Japan.

- I 1967 rapporterte mange mennesker i Caracas, Venezuela, at de så små menn, merkelig utseende fartøyer og spøkelser før og etter et jordskjelv den 31 Juli.

- I Juli 1972 var det i staten Missouiri flere rapporter om gigantiske humanoider, merkelige illeluktende luftarter, hårete skikkelser, UFOer, ildkuler og stemmer uten kropp, - alt sammen i forbindelse med et større solutbrudd.

- Mellom den 7 og 27 Juli 1966 rapporterte mange mennesker i Salt Lake Cityområdet i Utah, å ha sett en kjempestor fugl, generellt beskrevet som en forhistorisk øgle. Deretter fulgte rapporter om ildkuler i Utah og andre deler av USA.

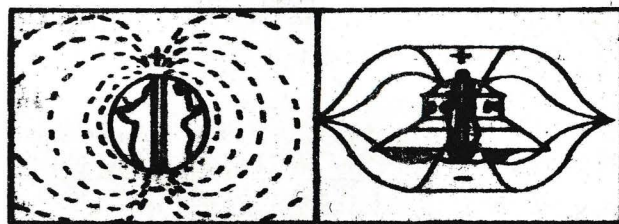
- Kun få dager før en serie jordskjelv rammet området ved den California'ske gulf i Mars 1969, var det en strøm av UFO-rapporter fra hele USA. I samme tidsrum var der utallige rapporter om merkelige skikkelser og humanoider.

Natl. Enquirer, 22.07.80/ UFO-Aspekt, nr.1'81 E.Hovgaard/K.AA.

Kommentar: Det bør i sammenheng med overstående ikke unnlates å nevnes at visse lysfenomen, observert i forbindelse med jordskjelv synes å være et direkte resultat

av oppmagasinerte spenninger av geomagnetisk natur. (Eller kanskje som man hørte på et svensk UFO-TV program nylig, - "lys fra sprukne bergkrystaller?")

Det er uhyre interessant at moderne datateknologi taes i bruk for å analysere slike fenomen, og at forbindelser således kan påvises. Men neste, - ennå mer interessante skritt må være å påvise hvor dan og hvorfor det kan være en slik forbindelse!

ET MAGNETISK KRAFTLINJENETT!

I det minste en mann har gjort pionerarbeide på dette området. Det er den New Zealandske flykaptein og UFO-amatørforsker Bruce Cathie.

Han har i en årrekke forsket i UFO-fenomenene og mener å ha funnet sporene av et magnetisk kraftlinjenett rundt hele jordkloden!

Realisasjonen av dette kraftlinjemønster og de årsakssammenhenger kaptein Cathie påpeker sannsynligheten av, åpner for uanede perspektiver - ikke minst for de sammenheng som ovenfor er påvist.

Han hevder at kraftlinjemønsteret bl.a. ble eller blir benyttet av UFOene for navigasjon! Cathie's teori går også ut på at atombombetester som har vært foretatt rundt om i verden har skjedd på geografiske punkter som sammenfaller med kraftlinjemønsterets krysningspunkter! dvs. - de geomagnetiske!

Videre sier han at jordskjelvaktiviteten siden de første atomeksplosjoner i 1945 har økt med mer enn 400%! Bruce Cathie mener å kunne påvise at der er et visst bestemt forhold i avstandene mellom de geografiske posisjonene til steder for atomtester og sentrer for større jordskjelv.

Kaptein BRUCE CATHIE.

Cathie er født i 1930 i Auckland, New Zealand og er utdannet ved Otahuhu Technical College. Han er pilotutdannet i RNZAF, og flyr nå for New Zealand National Airways.

Observerte UFO først i 1952, og har siden forsket allvorlig i fenomenene. Dette har resultert i 3 bøker: HARMONIC 333

HARMONIC 695, the UFO and Anti-gravity.

and THE PULSE OF THE UNIVERSE, Harmonic 288.

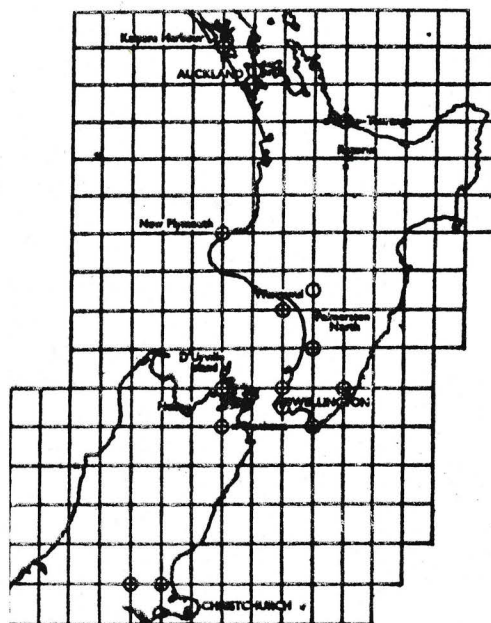
I sin første bok HARMONIC 33, sier han bl.a.: "Inntil jeg offisielt blir overbevist om noe annet, vil jeg stadig hevde at ødeleggelsen av et atom avhenger av avtrekermekanismens geometriske posisjon og solens geometriske posisjon!"

Dette med solens posisjon blir kanskje spesielt interessant når vi husker på dr. Persingers funn, nevnt ovenfor, - spesielt i Missouri i Juli '72.

Kaptein Cathie refererer til Michael Faraday, som fant at Jordens atmosfære hadde magnetiske egenskaper, dette grunnet det oxygen den inneholder, og temperaturvariasjoner har en direkte effekt på denne egenskap. Faraday fant at en atmosfæres magnetiske egenskaper blir endret også ved solens passasje. På grunn av oxygenet, er luften som helhet et ikke ubetyde-

lig magnetisk medium. Endres eller tapes oxygenet, vil atmosfæren endre eller tape sine magnetiske egenskaper. En måte slike endringer kan skje på er ved lokale temperaturøkninger. Øker temperaturen endres den magnetiske konduktiviteten. Atmosfæren vil så søke å omformere seg for å gjenopprette balansen, hvilket vil forårsake vinder.

Faraday mente det skulle være et forhold mellom magnetisme og stormer, og Jordens magnetiske kraft ville variere med de mekaniske justeringer og variasjoner i atmosfæren. Vi kan uten videre tenke oss at en atomeksplosjon vil forårsake spesielt store endringer i den magnetiske konduktiviteten (med resulterende stormer). Dette ville forårsake en viss påkjennning på jordskorpen - i de områder der de største endringer skjer i de magnetiske kraftlinjer. Dette vil igjen påvirke de mest jordskjelvutsatte områder. Sjøkkbølger vil forplante seg ut fra eksplosjonsstedet, gjennom det magnetiske felt med lysets hastighet og forårsake spenninger i jordskorpen. Cathie siterer også Einstein her,

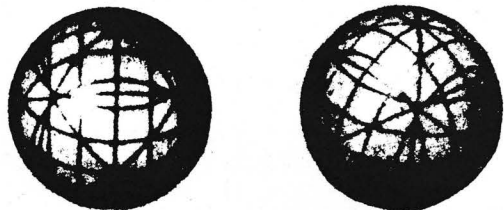

Utsnitt av kart over New Zealand med Bruce Cathie's kraftlinjemønster tegnet inn. Sirklene betegner UFO-observasjoner.

som sier: "De magnetiske, elektriske og gravitasjonelle felter, stammer alle fra de samme fundamentale naturlover!"

Ettersom mennesket også er elektrisk eller elektromagnetisk i sin struktur (jfr. f.eks. kirlianfoto-grafering og auraforskning), - kan vi se og forstå også hvordan det blir påvirket av endringer i magnetismen i atmosfæren - altså været! For de med gikt eller reumatisme er dette kun en forklaring på noe de har visst og følt lenge. Bemerk i denne sammenheng at været endringene manifesterer seg med innpå et døgn's tidsforsinkelse i forhold til endringene i magnetismen. Det er magnetismeendringene den menneskelige organisme føler, derfor er det at de med gikt- og reumatismeplager kan "spå" været endringer minst ett døgn i forveien.

Har vi så kommet langt fra temaet UFO? Nei, - Bruce Cathie forteller i innledningen til sin første bok hvordan det nettopp var det faktum at flere UFO-observasjoner ble gjort over visse steder enn over andre, og at rette linjer kunne trekkes over observasjonsstedene, som satte ham på sporet av kraftlinjenettet. Han ble snart klar over hva den franske UFO-forskeren Aimé Michel hadde funnet, ① og bygget videre utover dette. Allerede på dette tidspunkt følte kaptein Cathie seg overbevist om at UFOenes aktivitet gikk ut på en oppmåling av Jorden av en bestemt grunn. Etter mange anstrengelser fant han altså fram til et magnetisk kraftlinjemønster ("grid") over hele Jorden som han hevder UFOene - eller rettere, deres piloter kanskje er i ferd med å bygge opp eller forsterke.

To bilder av Cathie's kraftlinjemønster avtegnet på modell av jordkloden.

Går vi tilbake til artikkelen fra National Enquirer om doktorene Manteith og Persingers funn om UFO-enes "oppførsel", i forbindelse med naturkatastrofer, kan vi forstå at deres tilstedeværelse er noe langt viktigere enn ren nysgjerrighet!

Både Aime Michel og Bruce Cathie mener altså å ha funnet slike linjer, langs hvilke, - ekstra stor UFO-aktivitet kan registreres. Michel fant at linjene kunne forlenges til storsirkeler ② rundt hele Jorden, og Cathie mener å ha funnet et kraftlinjemønster rundt planeten. (se modell avbildet nederst på siden). I denne forbindelse er det interessant å merke seg hva kontaktpersoner hevder at rommenneskene sier, nemlig at de reiser eller "glider langs magnetiske kraftlinjer". Det er grunn til å spørre: Tappes disse magnetiske linjer for energi til fremdrift?

EN KRYSTALLPLANET?

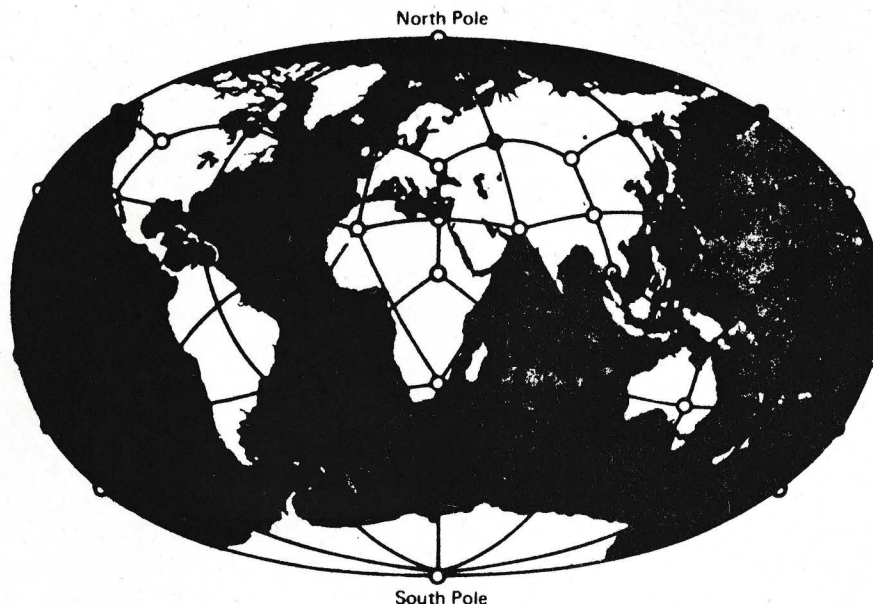
Dette fantastiske spørsmål ble stillet i en artikkel i den sovjetiske avisen Komsomolskaya Pravda i 1973. Her ble det foreslått at Jorden ikke var en enkel kule, men at den fra starten av var en stor krystall med kantede dimensjoner, og at dette gjennom millioner av år med slitasje ble forvandlet til en kule. I følge russiske vitenskapsmenn, ligger det primære krystall kanter nå under jordens overflate, men stikker opp i enkelte områder og gir oss således et hint om mønsteret under.

Men før vi går videre. Visste du at Pytagaros lærte at alle elementer i det fysiske univers var bygget opp fra geometriske figurer? Det mest interessante av

① Aime Michel: FLYING SAUCERS AND THE STRAIGHT LINE MYSTERY.

② En storsirkel har et plan som gjennomskjærer Jordens sentrum.

Det russisk system av et "grid" eller kraftlinjemønster, som viser Jordens opprinnelige pentadodekaeder-form, sammensatt av 12 pentagram, hvorav 2 har nord- og sydpolen som sentrer.

disse var Pentadodekaederet, ③ som ble identifisert som "universets sfære"(kule).

Uten å vite om denne teori, arbeidet den russiske historiker Nikolai Goncharov med en ide om at det kunne være et mønster for alle de tidligst kjente menneskelige kultursentre, og merket dem av på en globus. Senere ledet samarbeid med en konstruksjons- og en elektronikingeniør til en fullstendig hypotese om Jordens geometriske natur.

En artikkel i den sovjetiske vitenskapsjournalen "Kjemi og Liv", med tittelen ER JORDEN EN STOR KRYSTALL? var basert på studier som dekket så vidt forskjellige felter som arkeologi, geokjemi, ornitologi og meteorologi. Der teoriseres om et geometrisk mønster, hvis opprinnelige form var 12 pentagonale (5-kantede) flater og ga faktisk bevis for at Jordens første form var et dodekaeder. Den annen del av mønsteret var formet av 20 likesidete trekanten som utgjorde et ikosaeder ④

Artikkelforfatterne hevder at ved å legge disse 2 mønstre utenpå Jordens overflate kan man oppfatte et mønster av Jordens energistruktur! (Se illustr. over)

Bruce Cathie skriver at et nøye studium av det russiske system, viser at linjene for mønstrene faller sammen med aktive soner for hevnninger og senkninger av havbunnen, kjerneforkastninger og midthavsrygger. Linjemønstrenes krysningspunkter er spesielt interessante. Et av disse faller sammen med det nå så beryktede Bermuda-triangelet. Det hevdes å være 12 slike punkter med voldsomme magnetiske og klimatiske forstyrrelser. Langs linjene, - eller krystallets kanter fant man at det var seismisk og vulkansk aktivitet. Magnetiske anomali finner man også i linjekrysningene. Det er dessuten en mengde andre interessante faktorer som synes å ha sammenheng med, - eller bekrefter teorien. Et overraskende faktum til skal her nevnes. I artikkelen fortelles det at for å tilpasse systemet på jordoverflaten slik at alle disse faktorer kunne korrespondere, ble den Store Pyramiden i Giza valgt som punkt nr. 1! →

③ Et pentadodekaeder er et geometrisk legeme med 12 5-kanter som sideflater.

④ Ikosaeder er en mangekant som begrenses av 20 likesidete og like store trekanten.

Cathie sier: "Lysets måleenhet er nøkkelen", og tilføyer: "Det er mange likhetspunkter mellom resultatene jeg og russerne er kommet til. Det russiske var formet forskjellig fra mitt, men de samme matematiske konsepter kunne benyttes på begge systemer".

Etter mye beregninger hevder Cathie at han fant at de to systemene stemmer overens matematiak, og skulle komplementere hverandre hvis underlagt et computerprogram.

Selv om mye forskning gjenstår, åpner resultatene fantastiske perspektiver for en ny og revolusjonerende forståelse omkring Jorden, dens tilblivelse og beboelsesmønster, men kanskje også av det fysiske univers. Det er f.ex. altså ting som tyder på at menneskers bosetningsmønster og deres kultur sentrer er påvirket av - eller kanskje oppstått, bevisst eller ubevisst, ved disse magnetiske kraftlinjer og deres krysningspunkter. Erindrer å ha lest at Syd-California en spesiell sterk konsentrasjon av religiøse og okkulte grupper p.g.a. de spesielle geomagnetiske og andre typer magnetiske forhold eller påvirkninger. Som kjent går den sterke Andreas-forkastningen gjennom dette området.

Mange kjenner vel til de såkalte LEYS - rette linjer og baner delvis markert i terrenget og sted vis ved steinstøtter, s.k. megalitter. Mengder av disse finnes i England, og er svært gamle. Det er ting som tyder på at disse markerer visse kraftlinjer, og steinene krysningspunktene for linjene. Her fant ofte religiøse ritualer sted, og det er grunn til å tro at visse energikonsentrasjoner ble utnyttet ad psykisk vei. Mange UFO observasjoner har funnet sted over disse "leys".

Som ufolog har jeg på mitt bosted Eidsvoll undersøkt en rekke UFO-observasjoner. Siden 1967 kan det dreie seg om 30-35stk lokalt. De observasjoner det har vært mulig å stedfeste relativt nøyaktig er plottet inn på et kart. 7 av

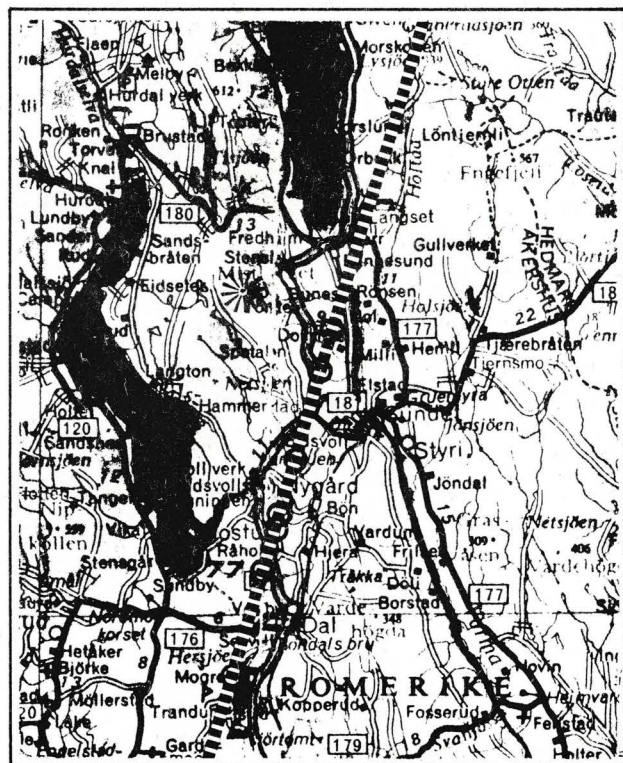
disse faller slik at det gjennom dem kan trekkes en rett linje.

Se kartutsnittet.

To av disse var trolig landinger og resten nærobservasjoner. Denne linjes "bane" stemmer bra overens med linjen for "UFO-baner" en belgisk ufolog skal ha markert på et Europakart for endel år siden.

Det er trolig at slike linjer, hvis det er magnetiske de er, har en viss bredde eller utstrålingsvinkel - kanskje på en kilometer eller så. I såfall synes jeg det er interessant å merke seg at ialt 4 hus i Eidsvoll, hvor spøkelsesfenomen er registrert, ligger på linjen! Et møysommelig forskningsarbeide måtte til for å kartlegge disse mulige faktorer nærmere. Selv om vi ikke har synlige "leys" her i landet, er mange gamle offersteder kjent, og hvordan ligger nå disse i forhold til linjene? Eldre kirker kan også være lagt på slike linjer. Menneskene før i tiden, som levde mer i pakt med naturen hadde sine evner i behold kan man si til å "føle" de rette plasseringssteder - altså kraftlinjer og sentere.

Som et apropos her kan nevnes at over en strekning på ca 55km i

luftlinje på Romerike ligger 6 kirker på "UFO-linjen" min med mindre enn 1 km avvik! Ytterligere 2 ligger mindre enn 2km fra. Likeledes nevnes at linjen går gjennom et magnetisk anomalifelt.

De opplysninger og teorier som er presentert i denne artikkel bør gi føde for ettertanke og undring, og selv har jeg naturlig nok gjort meg mine egne refleksjoner og teorier.

Er det riktig som Cathie hevder at UFO'ene er i ferd med å bygge opp eller forsterke et slikt kraftlinje felt rundt planeten, vil dette - på grunnlag av hva som her er påvist - bety at alt levende blir påvirket - også menneskene. Primært i linjene og deres krysningspunkter, men det er også her vi har kultur- og befolkningskonsentrasjonene. Trolig har linjene også et ganske finmasket grennett.

Det er nødvendig her å understreke at den magnetiske kraft vi snakker om går ut over det vi kan måle i Gauss ^⑤.

Den er av en natur som ahr blitt kalt RMF = "Resonating Magnetic Field". Kanskje kan den beskrives som å "ligge en oktav høyere" enn vanlig magnetisme. Den er den samme som den såkalte pyramidekraften og har blitt gitt en rekke andre navn. Den virker primært psykisk på menneskene.

Er 35 års UFO-aktivitet og oppbygging av kraftlinjemønsteret, direkte eller indirekte årsak til den, i denne periode, sterkt tiltagende interesse for parapsykologi, det okkulte, mysterier og dypere religiøsitet og for spredningen av esoterisk kunnskap? Er det de samme krefter som forårsaker at mange flere barn og unge mennesker, såvel som eldre, manifesterer psykiske vener, - har klar-drømmer og ser syner om UFO'er - fremmede vesener og kommende katastrofer på Jorden?

Er det de samme krefter som gjennom hva vi kan kalle dissonans

i det enkelte menneskesinn også resulterer i økende vold?

Svaret er mangfoldig og kompleks, men uhyre viktig og betydningsfullt. Det innevarsler u-middelbare forandringer for vår planet som det er nødvendig - om enn smertefullt, - å se i øynene.

I neste nr. skal vi se på disse mange forutsigelser omkring Jorden og dens framtid.

UFO VERDENSREKORD?

Guinness Rekordbok skulle ikke overse Harley Rutledge, leder for avdelingen for fysikk ved Southeast Missouri University. Han har sett 158 UFO'er - mere enn noen annen vitenskapsmann!

Det hele begynte i Februar '73 da innbyggerne i Piedmont, Missouri, så mystiske-lys svevende over sine hjem. De trodde vesener fra rommet ville invadere, og bar derfor våpen. Fascinert, men ganske skeptisk, bestemte Rutledge seg for å undersøke saken.

I løpet av de neste 8 år så han ialt 158 uidentifiserte flygende objekter med sine egne øyne og han ble overbevist om at mange av dem var utenomjordiske fartøy. Basert på sine mange observasjoner, skrev Rutledge en bok med tittelen PROJECT IDENTIFICATION: FIRST SCIENTIFIC FIELD STUDY OF UFO PHENOMENA.

Rutledge sier boken er en håndbok for vitenskapsmenn som ønsker et bedre begrep om de mange UFO-typer som eksisterer.

Boken antyder bland annet at noen UFO'er er experimentfartøy fra det militære. Rutledge påstår at Flyvåpenet har bedt om å få se noen av hans upubliserte forskningsresultater, blandt annet fotografier. Men han overlater ikke sine data. Han tror at han har oppdaget noe som han ikke skulle, og tror at han blir forfulgt også. Av hvem i såfall? Det kan være tema for en annen bok.

P. Rondinone/Omni, Mai '82/K.AA.

⑤ Gauss er en måleenhet for magnetisme.

Nordisk- / Lands-møte:

Trondheim 24-25 juli

Det vil bli avholdt et kombinert Nordisk- og Landsmøte i Trondheim til sommeren.

Det har ikke vært avholdt nordisk møte siden 1978, og det er derfor på tide at vi gjøre noe med det. Kontaktene over landegrensene må opprettholdes, og vi har mye å snakke sammen om på et slikt møte. UFO-Sverige kommer, og vi regner med at det blir representanter fra Finland, Danmark og vi håper på Island.

Når det gjelder et Landsmøte, så bør vi vel også kunne si at dette er behøvelig. Riktignok så hadde NUFOC et landstreiff i Arendal i fjor, men siden organisasjonene ble slått sammen, har det ikke vært noe "treff". Vi satser derfor på et landsmøte i år, hvor vi lærer hverandre å kjenne, samt at vi bør ta opp en del saker, og eventuelt forandre på tidligere vedtak.

Det er derfor svært viktig, at de som har ideer om nye tiltak, eller de som mener at vi bør endre på et eller annet, -skriver til nærmeste avdelingsleder, slik at medlemmenes meninger kan tas opp på landsmøtet. Disse meninger kan også sendes direkte til Komite-formann Odd-Gunnar Røed, Boks 14, 3133 Duken.

Det er selvfølgelig svært viktig for oss å vite hvem som kommer, eller rettere sagt hvor mange som vil legge ferien til Trondheim til sommeren.

Når det gjelder sengeplasser har vi sendt ut tilbud med priser til avdelingslederne, og disse kan bli oppgitt ved henvendelse dit. Vi har innhentet pristilbud over to hoteller, et pensjonat, og en campingplass, og eventuelle bestillinger må skje snarest.

Dette gjelder selvsagt ikke de som vil finne seg til rette med primitive forhold, som for eksempel, å ligge i sovepose på golvet.

Men alt dette får du vite hos din avdelingsleder (se side 1).

Vi arbeider forøvrig med å få låne en del av den svenske utstillingen fra Köping, og vi tar for oss både Hessdalen, Arendal og andre viktige begivenheter grundig.

Vi går ut ifra at alle vet at et landsmøte ikke kan fatte vedtak, men dette forhindrer ikke i at vi kan gjøre forandringer.

L. Havik

PRESSEKLIPP

FEBRUAR.

1. Adresseavisen.

-UFO'er også på Tøros?-

Fredag morgen ble det observert en lysende gjenstand i østlig retning fra Bergstaden. Flere personer som observerte fenomenet kl. 07,30, mener observasjonen har flere likhetsstrekk med de mystiske objektene som er rapportert fra Hessdalen den senere tid.

"Østlendingen" fra 2. febr. nevner også hendelsen i en notis om "UFO-feber på Røros".

2. Adresseavisen.

-UFO-bølge og uriktige opplysninger-

NIVFO svarer UFO NORGE's avd.leder i Midt-Norge, på innlegg fra 16.i. Mye skittkasting!

side 36...

Namsenfjorden-82

36

UFO-NORGE, avdeling Midt-Norge vil avholde en ekspedisjon til Namsenfjorden til sommeren. Tiden er ennå ikke fastsatt med hundre prosent sikkerhet, men vi vil antyde at det blir enten den nest siste, eller siste uka i juli, altså i perioden mellom 19/7 og 31/7.

Jeg antar at de fleste vet hva det dreier seg om, men vi kan for ordens skyld nevne at vi skal søke etter et eller annet som Lorentz Johnsen så falle i sjøen i 1959. Det er tidligere gjennomført tre "ekspedisjoner" til stedet, men alle tre ser ut til å ha vært preget av noe dårlige forberedelser. Men man kunne imidlertid registrere noe på bunnen, med ekkolodd.

På bakgrunn av de opplysninger vi sitter inne med i dag, har vi bestemt at det skal utføres en undersøkelse slik at vi kan fastslå om det finnes noe mystisk på sjøbunnen. Vi vil imidlertid dra oppover en tid tidligere, og da skal vi søke med en sonar, noe som ikke har vært prøvd tidligere. Dersom sonaren gir oss informasjon om at noe er der nede, vil vi sette alt inn for å løse Namsenfjord-mysteriet en gang for alle.

Leirplass er ordnet, og vi har nå ferdiggjort konkrete planer for turen. Dykkere er ivrige etter å komme seg oppover, og de har allerede begynt med tørrtrening, i badekaret.

Men for at en slik undersøkelse skal klaffe, er vi nødt til å vite hvem som kommer, og vi må desverre meddele våre lesere om at en påmelding må være bindende.

Ta kontakt med oss, enten pr. telefon eller send noen nord i et brev. Vi vil gjerne vite hva slags utstyr du har.

Ekspedisjonen er basert på at alle ordner seg på beste måte selv, og det er god plass til telt på stedet. Rike muligheter for fiske finnes, og leiren ligger svært så

idyllisk til. Det har ennå ikke vært mulig å bestille godt vær, men vi håper at vi får klaff, med både sol og varme.

De som ankommer området uanmeldt, vil ikke få anledning til å delta ved undersøkelsene, idet alt skal organiseres på forhånd.

Det vil forøvrig bli andre viktige begivenheter i Trondheim, den 23-25. juli, og vi kombinerer derfor denne turen med disse møtene. Flere opplysninger om disse møtene vil finnes et annet sted i bladet. Dersom alt klaffer vil det bli avholdt landsmøte, samt et nordisk møte i overnevnte helg.

På grunn av de skyhøye kostnadene vil vi få ved leie av sonarinstrumenter, har vi opprettet et Namsenfjord-støttefond, og håper på en liten tier fra alle.

Kontaktadresse :

UFO-Norge, Postboks 485, 7001 Trondheim.

Tlf. 075 / 82355

Merk talongen: Phonovision, L. Havik.

"N.Fj. støttefond".

Postgiro: 5 36 03 75

PRESSEKLIPP, Febr.

forts:

5. Adresseavisen.

- "UFO-bølge" -

Så er det UFO NORGE's avd. leder i Trondheim, som svarer på NIVFO's innlegg av 2. febr. "Instituttets" svada blir tilbakevist.

Komm: K. Stenødegård i Norsk Institutt for Vitenskapelig forskning og Opplysning (NIVFO), har siden tidlig i fjor for det meste vært opptatt med å eksponere seg i pressen med kommentarer til likt og ulikt av himmelfenomener, fra stjerneskudd, ildkuler til påståtte uidentifiserte lysende gjenstander. Den vitenskapelige forskning er det visst så-som-så, med.

side 37...

PRESSEKLIPP, FEBR.

FORTS:

Vi har ikke - på én unntagelse nær-
kunnet se andre navn fra "Institut-
tet", enn Stenødegårds, og så langt
vi vet, er han ikke vitenskapsmann.
Det er heller ingen i UFO NORGE,
men vi reiser da ikke opp i Hess-
dalen på UFO-jakt - på de hvite vid-
der - i spaserantrekk og ikke så me-
get som et kompass i lommen!
Er det dette "Instituttet" mener med
vitenskapelig forskning? Ved siden
av disse anførsler mener denne spal-
te at det heller ikke har med viten-
skapelig forskning å gjøre, - det å
kaste skitt på andre UFO-organisa-
sjoner. Dermed skulle det viktigste
være sagt.

5. Akershus Arb.blad.

-UFO NORGE med utstilling i Lille-
strøm-

UFO NORGE, åpnet 9. febr. en utstil-
ling i Lillestrøm kinoteater.

Utstillingen viser fotos fra inn-
og utland, UFO-detektorer og geiger-
teller. "Romeriksnytt" for 6. febr.
nevner også utstillingen.

6. Arbeider-Avisa.

-Nå vil folk i Holtålen ha svar:
Hva foregår i lufta over oss?-

Det blir stadig observert flygende
gjenstander over Ålen, og nå mener
folk at det er på tide at de får en
forklaring på fenomenene. De lysende
sirkelformete objektene ble sett ons-
dag, torsdag og fredag i tillegg til
alle foregående observasjonene.
Ved Luftforsvarets stasjon på Gråkal-
len, hadde man ikke registrert noe
uvanlig i det nevnte området.

10. Suldals-posten, Strand.

-Me såg ein UFO-

Torsdag kveld så to gutter II- og IO
år, en rund gjenstand på himmelen ca.
800 meter over bakken. Den hadde for-
skjellige lys rundt kantene og roter-
te - lydløst. Like etter kom fire ja-
gerfly som så ut til å følge etter
UFO'et i retning mot Haugesund.

II. Nordlandsposten, Bodø.

-Bodøgutt på UFO-jakt i Trønde-
lag-.

I en snøhule i fjellene, ikke
så langt fra Berkåk, bor det
for tiden en Bodø-journalist.
Det er frilanseren Arne Wisth
som med jevne mellomrom har opp-
holdt seg der, sammen med en
hund, ett par ski og ryggsekk.

Han håper å få tatt noen skikke-
lige fotos av fenomenene. Et UFO
skal være sett lande på en høyde
i området ved Berkåk, og i skri-
vende stund er Wisth på vei dit
i en leiet snøscooter.
(Første opptak er vist i TV).

15. Stjørdalingen.

"Fiasko i UFO-logiske kretser".

Et nytt forsøk fra NIVFO's side
på å latterliggjøre avd.leder
L. Havik i UFO NORGE, og å frem-
heve NIVFO's fortreffelighet.

Komm: Uttrykk som: "UFO-dilettanten
L. Havik", forbauser denne spal-
te, da det i sin tid var K. Sten-
ødegård - som adm.strerende le-
der for NUFOC - som engasjerte
Havik som seksjonsleder. Først
nå får vi altså vite at Stenøde-
gård engasjerte en UFO-dilettant
til sin avdeling Midt-Norge, som
NUFOC-leder. Gjør han det samme
i dag for NIVFO? Det er ting som
kan tyde på at så er tilfelle,
men denne gang med adskillig bed-
re hell!

17. Arbeidets Rett.

-Fortsatt merkelige gjenstander
på himmelen i Ålen og Hessdalen-
Søndag kveld ble det fra Stensli
observert en flygende gjenstand
i kurs mot nord. Den hadde røde
og blåhvite signaler, og passer-
te lydløst kl. 19,30. Et fly kom
i motsatt retning, og da ble ly-
sene på den mystiske gjenstanden
borte.

Den europeiske romfartsorganisasjonen

esa

european space agency

ved

Johan Hjelvik

Innledning

Er vi helt ærlige må de fleste av oss innrømme at det er på svært få felter vi aktivt går inn for å søke informasjon - stort sett befatter vi oss bare med det som angår våre fag eller hobbyer. Dette er farlig. På felter som ligger utenfor våre mest glødende interesser kan vi risikere å bli de reneste tom-singer. For her overlater vi alt ansvaret for vår egen opplysning til massemedia, og da gjerne radio, fjernsyn og avisoverskrifter, som vi daglig mer eller mindre passivt lar oss bli informert og påvirket av. Skal vi da kunne stole på at våre kjære massemedia holder folket godt opplyst på en nøytral og bred basis? Mitt inntrykk er klart negativt. Ved å stole på at kringkasting og presse informerer oss tilstrekkelig, gjør vi en alvorlig synd mot oss selv. Så til saken.

Hvor mange er det her som har hørt om ESA? Dette spørsmålet stillte jeg en forsamling på ca. førti UFO-interesserte personer i Trondheim. Ikke en eneste hadde hørt om den europeiske romfartsorganisasjonen! Da raste tankene jeg gir uttrykk for her gjennom hodet mitt. Det er en grunn til at ikke folk flest har hørt om ESA; ikke ett kløyva er sagt om organisasjonen av våre "passive informasjonskilder". Den amerikanske romfartsorganisasjonen, NASA, er derimot viet flere hundre timer sendetid og astronomiske lengder med spalteplass. Våre opplysere har sikkert ikke funnet ESA spennende nok - i disse tider da måneferdene er en saga blott, og romferjene suser over hodene våre. Jeg skal i en artikkelserie her i UFO forsøke å gi ihvertfall noen av oss en viss forståelse for at Europa i aller høyeste grad er med

i utnyttelsen og utforskningen av rommet. I dette flaggskipet blant alle fagfelt her vi faktisk flere titusener av mennesker direkte virksomme, og Norge er med.

Noen vil kanskje spørre: Hva har romfart i UFO å gjøre? Mitt svar er at før en i det hele tatt snakker om eksempelvis besøk FRA verdensrommet, bør en vite hva vi jordboere gjør for å komme oss UT i det samme rom. Og med ESA er faktisk du og jeg - i det minste gjennom våre skattepenger - med på eventyret.

Jeg var selv på besøk i hovedkvarteret til ESA i Paris i fjor sommer - forøvrig i en gruppe som var den første norske "delegasjonen" siden vi kom med i ESA. På samme turen besøkte vi flere storkonserner innen europeisk romfart, herunder Thomson-CSF, Matra og Aerospatiale. Når jeg nevner at førstnevnte har ca. 100 000 ansatte og en årsomsetning på ca. 100 milliarder kroner, hvor størstedelen er innen området telekommunikasjon, begynner vi å skjønne dimensjonene. Matra hadde i 1970 5000 ansatte, ti år senere 50 000 og lager alt fra fly, biler og lokomotiv til satellitter og lommeur. Aerospatiale er også en kjempebedrift og har 6000 virksomme i romfartsindustri alene.

I hovedkvarteret til ESA er det 1500 ansatte. Til sammenligning er det i NASA's hovedkvarter på Cape Canaveral 2500 ansatte. ESA har ellers forskningsentra bl.a. i Nederland (ESTEC) og Italia (ESRIN). Operasjonsenteret (ESOC), som tilsvaret det i Houston, ligger i Darmstadt i Vest-Tyskland. Utskyttingsbasen (ELA) ligger i Fransk Guiana i Sør-Amerika.

I kommende nummer av UFO vil jeg ta for meg forskjellige prosjekter ESA er ansvarlige for eller delaktig i.

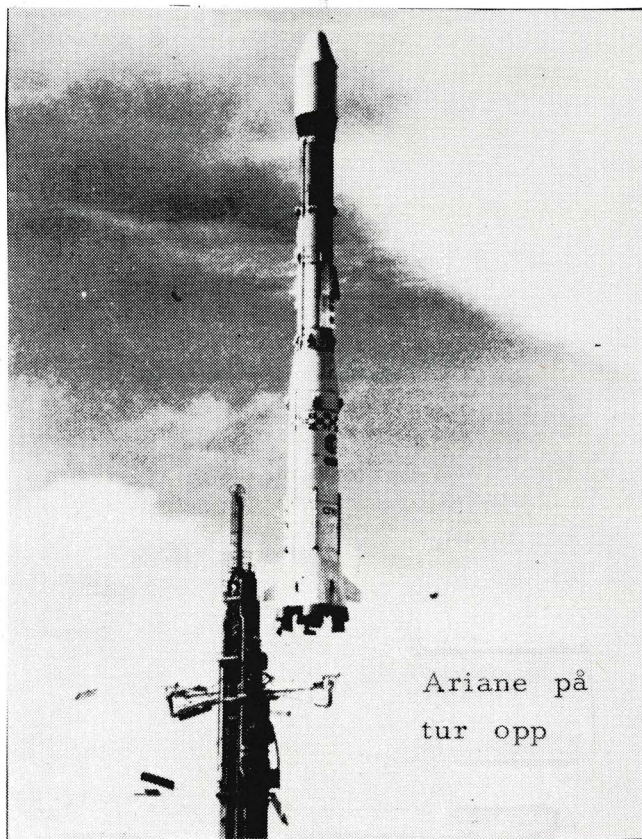
Stikkord er Spacelab, Space Telescope, satellitter for telekommunikasjon; herunder kringkasting, satellitter for jordobservasjoner og astronomiske observasjoner, romsonder for utforskning av sola og kometer, samt mye mer. Men i neste nummer vil jeg først ta for meg bæreraketten til ESA, Ariane, som hovedsaklig bygges av Aerospatiale. Aller først litt mer generelt.

Litt historie og økonomi

ESA (European Space Agency) ble dannet i 1975 ved at de to organisasjonene ESRO (European Satellite Research Organisation) og ELDO (European Launcher Development Organisation) slo seg sammen. Det kan innskytes at Frankrike allerede i 1965 som tredje romnasjon i verden skjøt opp en Aerospatiale-bygd rakett, Diamant. I ESA var det fra starten av med 11 land, som stort sett er EF-landene. Norge tok ikke del til tross for press fra hold som forstod at dette må vi være med på. Omsider i fjor ble vi assosiert medlem - det betyr ikke redusert medlemskap, men må til før vi blir fullverdig medlemsland i 1986.

ESA har pr. i dag hatt fire egne oppskytninger, av disse tre vellykkede som har fraktet i alt seks satellitter opp i bane. Prøveperioden for bæreraketten, Ariane, er dermed over og den er klar for hyppig, regulært bruk. Før Europa selv var i stand til å foreta oppskytninger, ble flere satellitter skutt opp med amerikanske raketter. Men tro nå ikke at Europa - med sine relativt få oppskytninger - er å regne som amatører hva teknologi angår. Riktignok er ikke bemannede romferder ennå på tale, men husk at denne siden av romfarten - som vi alle, inklusive massemedia, synes er den mest spennende - bare utgjør en liten del av virksomheten i rommet. (Sannheten er at den bemannede delen av romkappløpet har vært et prestisjespill mellom stormaktene langt mer enn en nødvendighet for å

tilegne seg nødvendig viten.) Ikke på budsjettene, men i anvendbare resultater utgjør de såkalte satellitt-tjenestene en mye større del, og her er det ESA absolutt hevder seg blant de store. De er faktisk i ferd med å utkonkurrere romferja med hensyn til kostnader ved utskytning. Amerikanske TV-selskaper har faktisk tegnet kontrakter med ESA p.g.a. av gunstig fraktpriis. Romferja har selvsagt andre fortrinns, hvor Ariane ikke duger.

Ariane på
tur opp

Grunnen til ESA's økonomiske suksess ligger bl.a. utvilsomt i at organisasjonen ikke er statlig som f.eks. NASA, men drives helt kommersielt med salg, anbud osv. Et eget selskap, Arianespace, er spesielt opprettet for å styre med det økonomiske. Herved spares en masse som USA roter vekk i rent politisk byråkrati. En annen ting ESA drar nytte av økonomisk er at det for det meste utnyttes kjent teknologi. F.eks. allerede eksisterende mikroprosessorer benyttes hvis mulig, i stedet for som NASA å legge millionbeløp i utvikling av en ny. Dette fører selvsagt til at USA ligger et halvt hestehode foran, men i tid trenger ikke dette utgjøre mer enn noen måneder. Og slik hastverk har vi vel ikke? ☐

TILBUD:

Det har vist seg å være en viss interesse for å få kjøpe nummerene av UFO-NORGE's medlemsblad for årene 1979, '80 og '81. UFO-NORGE NYTT inneholder mange interessante rapporter og artikler. Da enkelte nummer er utsolgt vil vi, hvis interessen er tilstede trykke opp disse, slik at vi kan tilby hele årganger.

Foreløbige cirka-priser:

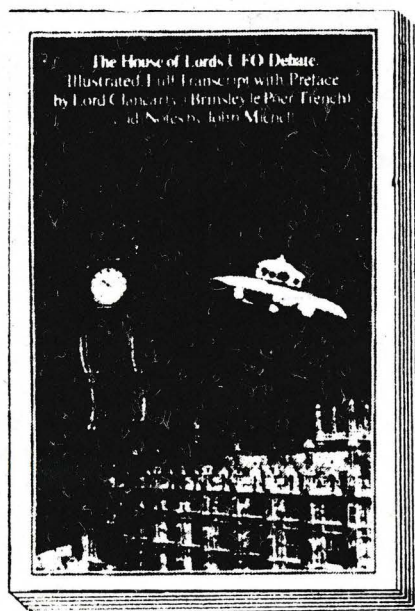
Enkeltnummere ca. kr. 10.-	fritt tilsendt
Årgang 1979	" kr. 25.- " "
" 1980	" kr. 30.- " "
" 1981	" kr. 37.- " "

Alle 3 årganger bestilt samlet ca. kr. 80.-

Er du interessert, så send et postkort med bestilling (ikke bindende) og du vil få høre fra oss hvis interessen er tilstrekkelig for trykking.

Skriv til: INCA,
Postbox 142, 2073 Bøn.

FOR THOSE OF YOU WHO READ ENGLISH BOOKS!

This new book "THE HOUSE OF LORDS UFO DEBATE" may be of interest to many. This is what they say about it:

"It is a historical and lively document, of compelling interest to ufologists of all schools of thought.

It records in full the first debate ever on UFO's by any legislative assembly anywhere in the world

It reveals much about official Government attitudes towards UFO - .

It proves that many of our leading administrators are deeply concerned about UFO's - .

THE HOUSE OF LORDS UFO DEBATE is illustrated with some of the photographic evidence of UFO's and with portraits of leading researchers. It contains the full text, and Lord Clancarty's account of the modern developments of government research into UFO's.

Bestill fra:

UFO DOCUMENTARY

2 Blenheim Crescent, London W11 1NN, England.

"Certainly it is well worth reading, and in the future may well become a document of great historical interest." - Patrick Moore

Prisen er £2. + 50p i porto. Ca.-pris bestilt enkeltvis kr 40. Bestilt gjennom norsk bokhandel blir prisen over kr 50. Rabatt kan oppnåes ved bestilling av flere. Hvis interesse er tilstede, vil vi ta hjem flere for videresalg. Antatt pris ca. kr 35.-

Skriv til: INCA, BOX 142, 2073 BØN.